

JÉZUS SZIVÉNEK ISKOLÁJÁBAN

JÉZUS SZENT SZIVÉNEK ISKOLÁJÁBAN

IDEGENBŐL ÁTDOLGOZTA
† LÁSZLÓ FERENC S. J.

MÁSODIK KIADÁS.

1932.
KORDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG KIADÁSA
Budapest, VIII. Mikszáth Kálmán-tér 3.

Imprími potest.
Budapestini die 15. Maii a. Dni. 1922.
P. Eugenius Somogyi S. J.
Praep. Prov.

Nihil obstat.
Budapestini die 11. Maii a. Dni. 1922.
P. Franciscus Xav. Biró S. J.
censor.

N. 1479/922.

Imprimatur.
Strigonii, die 15. Maii 1922.

Joannes
card. Archieppus.

ELŐSZÓ.

Istenben boldogult P. László Ferenc S. J. hátrahagyott kéziratai között találtuk e kis munkát. Változtatás nélkül adjuk azt ki.

Szolgáljon a lelkek üdvére és Jézus szentséges Szívének dicsőségére, melyért munkában élt és munkában felörlődve halt meg szerzője.

Jézus Szíve hónapjának előestéjén.

Megfontolás. A szép május havának folyamán a B. Szűz kiváló tiszteletére törekedtünk, s ő minden bizonnyal kegyesen hallgatta kéréseinket s imáinkat. Kétségtelen, hogy édes anyai kezének áldását tapasztaltuk és fogjuk még ezentúl is tapasztalni. De úgy tűnik, mintha most, az 'ő havának utolsó estéjén, mintegy búcsúzás gyanánt keresztelő szent János szavait súgná fülünkbe: „Aki utánam jő, nagyobb . . . mint én”.

Valóban, Szűz Mária virágos hava olyan, mint a rózsás hajnal; Jézus szent Szíve havának felkelő napját előzi meg s készíti elő. Köszönjük meg tehát szívünk mélyéből legjobb anyánknak, hogy szent Fiának s Urának megbízásából hivatását, lelkünk előkészítését, oly türelemmel s szeretettel

teljesítette, — s ígérjük meg neki szentül, hogy ezentúl komolyan rajta leszünk, hogy anyai fáradozásának sikerét hanyagságunk által ne késleltessük.

Napjainkban Jézus imádandó szent Szívének tisztelete mindenfelé terjed. Isten irgalmának újabb s kétségtelen bizonyítékát láthatjuk ebben, hogy ezáltal igen sok bűnös fog a kárhozat útjáról letérni. De mivel bizonyára már mi magunk is tapasztaltuk Jézus szent Szíve tiszteletének édességét, hatalmát s nagyszerű gyümölcseit, nem szabad azzal beérnünk, hogy Isten szeretetének e kiváló jótéteményeit csak önmagunk ízleljük és élvezzük, hanem iparkodnunk kell, hogy másokat is belevonjunk a legszentebb Szív titokzatos varázskörébe; hogy más kesergő szívek is megvigasztaltassanak Átala, — más beteg lelkek is gyógyulást leljenek Önála. — Ez legyen tehát ma, Jézus szent Szíve hónapjának előestéjén erős feltételünk, hogy e hónap folyamán nemcsak kérni fogjuk e szent Szívet, hogy magát s titkos kincseit a világnak mindjobban nap-nap után ki nyilvánítsa, hanem mi magunk is megragadunk minden alkalmat, hogy e szent Szív tökéletességeit, fenséges tanításait

ismerőseink s társaink körében tőlünk telhetőleg meg fogjuk ismertetni.

Most pedig forduljunk bizalommal a kegyelmek Anyjához, hogy kezüknél fogva vezessen be bennünket az Úr Jézus isteni Szívének szentélyébe. Így biztosak lehetünk, hogy az Úr Jézus édes anyjának pártfogása folytán bebocsát, törekvéseinket s áhítatunkat e hó folyamán megáldja s mi ennek végeztével szent Szíve szeretetében megerősödünk.

Ima. Isteni Mesterem legszeretetremlőbb Szíve, — fogadd kegyesen legméltatlanabb szolgálodat, — zárd be most és mindörökre szent oldalsebedbe. Amen.

Erénygyakorlat. Mondd el ájtatosan Jézus legszentebb Szívéről szóló litániát, — s tedd fel magadban, hogy — ha lehetséges — résztveszesz mindennap valamely templomban az ott Jézus Szíve tiszteletére tartandó ájtatosságon; — ha pedig ez lehetetlen volna, legalább mindennap e könyvecskében foglalt elmélkedést és imádságot elmondod, még pedig, ha lehetséges, — a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt.

1. NAP.

Hív téged Jézus legszentebb Szíve!

Jézus Krisztus. „Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradtok és terhelve vagytok, — s én megnyihílek titeket.”

A keresztény lélek. Ki szól hozzám oly édes szerető hangon, hogy megindul bele szívem? Sokszor hallottam már e szavakat szívem mélyén: „Jöjj hozzám”, — s mily gyakran keservesen megadtam az árát, hogy reáhallgattam! Talán ismét ti szóltok hozzám, csalóka földi teremtmények, melyek mindeddig csak keserűséggel s csalódással töltöttétek el szívemet? Mit fogok nálatok lelni, ha csak nem újra csalódást és keserűséget? — Talán ti hívtok, földi javak s mulandó kincsek? — Nos, tudjátok meg: nem felejtettem még el a fáradságot, melybe megszerzésetek került, — sem elégtelenségteket szívem boldogítására. — Ha ti hívtok, földi kiüntetések s dicsőség, — azt felelem nektek: minél jobban törtem magam értetek, annál messzebbre távoztatok tőlem.

Nem, nem; — reátok sem hallgatok. Különben is mindnyájan, kik a szerencse

és hírnév kegyeltjei voltak, azt mondták: „Ha baj és szomorúság ér bennünket, tisztelet és földi kincsek mit sem használnak nekünk”. Vagy talán ti csalogattok engem, érzéki élvezetek s mulatozások? Hogyan merészelhettek engem magatokhoz csábítani?! Inkább örökös magányba zárkózom el, semhogy még egyszer reátok hallgatok. Még most is érzem a lelki furdálásokat, melyeket a tiltott élvezetek hagytak hátra bennem. — Kicsoda tehát az, aki szívemben szól: „Jöjj hozzám”?

Jézus Krisztus. Ő szól hozzád, gyermekem, aki miután a semmiből teremtett téged, mind ez óráig gondosan feltartott s örködött fölötted; — aki szívének utolsó csöpp vérét is kiontotta érted a keresztfán. Sokáig kopogtam már eddig szíved ajtaján, kész voltam szemed első tekintét, szíved első dobbanását az ég felé kegyesen fogadni. Siess, szegény gyermekem, jöjj hozzám még ma, mert holnap talán már késő lehet. Sok emberre nézve igazságosságom lép csakhamar irgalmam helyébe. Azért kérve-kérlek, hallgass reám: jöjj hozzám!

Senki más, csak én intézhetem hozzád e szeretettel teljes meghívást; csak az én

hatalmamban áll terhedet megkönnyíteni: mert én vagyok a te Urad és Istened. Gyermekem, boldog léssz, ha szavamra hallgatsz, hisz örök szeretettel szerettelek téged.

Ima. Kihez menjünk, Uram, ha nem Tehozzád, mert Nálad vannak az örök élet ígéi. Hívtál engem, Uram: ime itt vagyok. Szólj szívemhez, isteni Mesterem legszentebb Szíve, szolgád ezentúl csak Reád hallgat. Amen.

Erénygyakorlat. Ismételd gyakran a nap folyamán szívvel-lélekkel: „Jézusnak legszentebb Szíve, könyörülj rajtunk!”

2. NAP.

Jézus Szíve a mi valódi kincsünk.

Jézus Krisztus. Mondd, gyermekem, mi a (valódi) kincs? Nemde valami olyan dolog, amit minden egyébnél többre tartunk, de ami gyakran épp oly mulandó, mint amennyi munkába és fáradságba megszerzése került. A földön mindenkinek van ilyesféle kincse, vagy legalább ilyen után törekszik. És lásd, mily kevesen ismerik a valódi kincset! Mondd csak, lehet-e kincsnek mondani valamit, amit

izzadva-verejtékezve szerezhetünk csak meg, s mindamellett néhány napig se bírhatjuk gond és aggodalom nélkül, s még hozzá leggyakrabban örök érdekeinkben kárt szenvedünk miatta?

A keresztény lélek. Igazad van, Uram, ilyen mulandó s veszedelmes jószágot nem lehet kincznek nevezni. Józan eszem tanít meg erre, s szavad még inkább meggyőz erről. Persze, ha az embereket kérdezem, azt felelik nekem: „A te kincsed a te szerencséd, — jó hírneved, élvezeteid. Az a te kincsed, ami után vonzódol, amire szíved vágyódik. Egyszóval: kincsed vágyaidnak kielégítésében áll.” Balga emberi beszéd ez — s mégis hányan hiszik el, amit másnak így ajánlgatnak. Bevallom, Jézusom, szégyenkezve, hogy ámbár tudtam, mily hiú haszontalan dolog mindaz, amit a világ piacán kincs gyanánt árulnak s kínálnak, én, noha napnap után csalódtam, mégis minden erőmmel magam is ilyen kincsek szerzésére törekedtem. Reggel felébredésemkor első gondolataim e képzelt kincsekhez szálltak, — s este róluk gondolkozva zártam le álomra szemeimet. De most, Uram, szakítani akarok e hazugsággal s bűnbánólag

Hozzád térek, az én egyetlen valódi kincsemhez. A Te Szívedben ismerem fel a legjobb baráti szívet, tudom már: ez a világ egyetlen valódi kincse.

Jézus Krisztus. Te mondad, keresztény lélek, hogy szentséges Szívem valódi kincs, melyben a tudomány és bölcsesség összes kincsei megvannak, — s amely következésképpen kimeríthetetlen, végtelen kincs, mely az ég és föld minden pontján, a nap és éj minden percében rendelkezésre áll az embereknek. Az én Szívem étel és ital, világosság és biztos menedékhely — egyszóval valódi kincs. Jöjj tehát Szívemre, kedves gyermekem, nézd, szemléld meg közelről s meríts belőle szegény lelked számára minden gazdagságot.

Íma. Istenem, Jézusom, ki azt mondotad: „Ahol van kincsetek, ott van szívetek is!” segíts rajtam, hogy Benned ismerjem fel valódi kincsemet s teljes meggyőződéssel mondhassam: szívem most is mindörökre Jézus szent Szívébe van zárva. Amen.

Érénygyakorlat. Iparkodjál napközben kiválóan lelki összeszedettségre, pl. foglalkozásod közben kerülj minden kész-

akaratos szórakozottságot, felébresztvén a hitet, hogy Jézus szeme rajtad nyugszik s figyelemmel kíséri munkálkodásodat.

3. NAP.

Jézus Szíve minden tudománynak székhelye.

Jézus Krisztus. Ha tudományra áhítozol, gyermekem, nos, szent Szívemben oly könyvet nyújtok neked, melyből egy nap alatt többet tanulhatsz, mint amennyit a világ összes bölcsei s tudósai valaha tudtak. Ha akarnám, biztosabban, könnyebben megtaníthatnálak ama törvények ismeretére, melyek a természetet kormányozzák, — a csillagok pályafutását igazgatják s az eseményeket elrendezik. Hidd el Nekem, nem kerülne fáradságba nekem megalázni s megszegyeníteni a büszke felfuvalkodott emberek tudományát, kik még milliomod részét sem ismerik működésének a természetben s teremtésem titkainak mélyeibe még korántsem hatoltak. De feltéve, hogy módjukban állna mindezt töviről hegyire megismerni, mégse csodáld őket, bölcseknek

őket mégse nevezd. Van egy tudomány, melyet Én mindennél többre becsülök, s ez: természetednek, eredetednek s rendeltetésednek tudománya.

A keresztény lélek. Uram, miért nem állsz gyakrabban oldalam mellett, hogy e nagy tudományra oktass? Szent malsztod fénye mellett felismerem, hogy eddig téves utakon jártam. Bizony mind eddig kevésre becsültem ez egyetlen valódi tudományt, amelytől minden üdvöm s boldogságom függ. Ó Uram, merre találhatnék én itt a földön oly ügyes és tapasztalt tanítót, ki ebben a tudományban alaposan kioktathatna engem? Hisz, ez a tudomány az, melyért szent Ágoston oly gyakran könyörgött Hozzád: „Uram, engedd meg, hogy megismerjem magamat s megismerhesselek Téged!” Igen, látom már, ez a tudomány gyújt valódi világosságot elmémben, ez tölti meg szívemet a legtisztább örömmel. Ennek a tudománynak társa az alázat, — leánya a szeretet; — ez emel fel, — anélkül, hogy büszkévé tenne, — ez köt Hozzád a legerősebb kötélekkel, melyeket semmi sem bír szétszakítani. Ez a tudomány az, melyből a boldogok ott

fenn kiapadhatatlan örömeiket merítik. Nos hát jövőben én is kizárólag erre a tudományra fogok törekedni; — csak mondd meg, Uram, szépen kérlek; merre van az az iskola, melyben erre a tudományra nyerhetek oktatást.

Jézus Krisztus. Ez az iskola, kedves gyermekem, az én legszentebb Szívem. Válassz magadnak buzgó és tapasztalt lelkiatyát, ő majd rávezet arra, amire magad nem tudnál rájönni. Keresd fel őt gyakran, gyónáson kívül is, fogadd gyermeki alázattal tanácsait, — szakasztott úgy, mintha az Én szájamból hallanád azokat.

Ima. Ó Jézus, az örök világosság tündöklése világítsd fel elmémet; hisz csak Te tudod eloszlatni a tévelygés, tudatlanság s önámítás sötét felhőit. Éleszd fel bátorságomat, hogy eddigi szegénységem felismerése el ne vegye kedvemet az iparkodástól; hogy ne forduljak ismét oly dolgokhoz, melyek önszeretetemnek inkább hízelegnek. Fogadj hát be szent Szíved iskolájába, bánj velem szerető szigorról, mint a jó tanító a könnyelmű gyermekkel, ki csak játéokra s mulatságra gondol. Ki máshoz menjek, Uram, ha

nem Tehozzád, ki az örök bölcsesség s igazság vagy. Amen.

Erénygyakorlat. Napközben gyakran ismételd magadban a litánia könyörgését! „Jézus Szíve, melyben a tudomány s bölcsesség összes kincsei megvannak, irgalmazz nekünk! "Ezenkívül: keresd fel lelkiatyádat s beszélj meg vele, mi volna az első lépés, hogy ez új életirányban előrehaladhass.

4. NAP.

Jézus Szíve egyetlen reményünk.

Jézus Krisztus. Gyermeke, tudd meg, az emberek legnagyobb vígasza a földi számkivetésben a remény, — a legnagyobb szerencsétlensége pedig a kétségbeesés.— Tudod, miért vígasztalt már meg eddig szent Szívem oly sok szerencsétlent a földön? Beléje helyezték minden reményüket s egyikük sem csalódott.

A keresztény lélek. Istenem, sokszor bátortalan és levert vagyok, — olykor az életet csak elviselhetetlen tehernek nézem. Add hát kezembe ma azon eszközt, hogy e kínos és gyötrelmes pillanatokot elűzhessem s megőrizhessem lelkem

boldog békéjét, melyet egy szebb jövő reménye szerezhet csak meg.

Jézus Krisztus. Igazad van gyermekem. Csak a szebb jövőbe vetett remény szerezheti meg igazán a lélek békéjét. Azt ugyan hiába kérnéd, hogy tartsam tőled teljesen távol mindazt, amit terhesnek s kínosnak tartasz; még nem vagy a célnál, még csak zarándok útadat járod: fáradság s kellemetlenség ettől elválaszthatatlan. De megmutatom a módját, hogyan fogod e kellemetlenségeket türelemmel elviselni. Ha fáradság és kislelkűség száll meg, gyermekem, sietve zárkózzál el szent Szívembe; mert szent Szívem minden reményed forrása és legkiválóbb tárgya. — Szent Szívem reményed forrása, mert csak Én ígérhetek valamit biztosan. Olvasd evangéliumomat s észre fogod venni azt a biztató ígéket, melyet apostolaimhoz intéztem, mikor közeli eltávozásom miatt elszomorodtak: „Még egy kevéssé s nem fogtok látni engem, — s ismét egy kevéssé és megláttok engem. Igazságot mondok nektek: egy ideig szomorkodni fogtok, de szomorúságtok csakhamar örömmre változik . . . mert ismét viszontlátlak benneteket s akkor örvendeni fog szívetek s

örömötöket senki sem veszi el tőletek." De szentséges Szívem nemcsak forrása, hanem egyszersmind legkiválóbb s legmél-
több tárgya is reményeidnek. A menny-
országban minden boldog lélek egyre
ismétli azon szavakat, melyeket földi
zarándoksága idején oly gyakran elsóhaj-
tott: „Mi örvendeztethetne meg engem
kívüled én istenem, akár az égben, akár
a földön!„ Remélj tehát, gyermekem,
bízzál szeretetemben, bízzál szent Szívem-
ben és soha sem fogsz megszegyenülni.

Ima. Igen, Uram, bízom benned, a Te
szavad csalhatatlan Igazság. Légy türe-
lemmel kislelkűségem iránt, gyámolíts és
védj az élet viharaiban és küzdelmeiben
szent Szívedbe mélyesztem reményem
horgonyát, így el nem veszhetek. Amen.

Érénygyakorlat. Ismételd gyakran, ki-
vált a kislelkűség s kedvetlenség percei-
ben: „Jézus Szíve, a benned bízók üdvös-
sége, irgalmazz nekünk, bízom Benned!“
(300 n. b. X. Pius.)

5. NAP.

Jézus Szíve a mi erősségünk.

Jézus Krisztus. Gyermekem, ha nem
tekinthetsz is vissza hosszú évek tapaszta-

lataira, múltadból mégis két dolgot meríthettél: először azt, hogy kimondhatatlanul gyenge vagy; — másodsor, hogy töméntelen sok az ellenséged, s engesztelhetetlen ellened gyűlöletük. — Sokszor legyőzöttél, sokszor elbuktál, — mert saját hibáid miatt szent Szívem erőincseit csak igen kevésbé ismerted.

Keresztény lélek. Uram, jobban ismered Te az én szívemet, mint én magam. Természetszerű ösztön vonzott engem az erényhez, láthatatlan belső hatalom ösztökélt s buzdított — s így egy ideig csak diadalmasan vertem vissza lelkem ellenségeinek támadásait; míg végre még dühösebben s nagyobb számmal rontottak nekem. Bizakodva előbbi győzelmeimben s pillanatnyi erőmben, ellenálltam bár, — de hiába, — ellenségeim végre is legyűrték. Parancsod ekkor már elviselhetetlennek tűnt fel nekem, kétségbe vontam jószágodat, sokáig türtem elkeseredve nyomoromat, anélkül, hogy segítség után néztem volna; — nem is reméltem, hogy ilyenre találok. De Uram és Istenem, aki oly jól ismered gyengeségemet, taníts meg engem: hogyan kell ismét felkelnem s ezentúl szilárdan állnom.

Jézus Krisztus. Lásd, gyermekem, ha abban a percben, melyben az első harcot kellett kezdened ellenségeid ellen, szemeidet mindjárt Hozzám emeled, rögtön segítségedre sietek s minden bizonnal meg is védtelek volna. Ellenségeidnek gyűlölete és ereje sokkal nagyobb, mint sejtet, — és a te gyengeséged valóban kimondhatatlan. De vajjon a vértanúk nem szent Szívemből merítették-e erejüket s hősi bátorságukat? A Szívemből áradó isteni vér ezerszer annyi erőt adhatna neked, mint amennyire szükséged van, hogy visszaverhessed ellenségeid támadásait. Szóval gyermekem, ha szent Szívemben keressz erőt s támaszt, nemcsak megengedem, hogy meríthess belőle ahányszor csak szükségbe kerülsz, hanem csodálatos módon átalakítom a te szívedet, — sőt elveszem a te szívedet s az enyémet adom helyébe. Ne kételkedjél ígéretemben, tudod: az én szavam igazság. Én vagyok az a hatalmas nagy Isten, akinek szeretete még ezen ígéretemnél is sokkalta nagyobb csodát hoz létre, mely immár csaknem kétezer éve tölti el áldással az emberi szíveket; te ismered szeretetem e csodáját: ez az Oltáriszentség.

Ima. Uram, szeretni akarlak Téged, mert Te vagy az én erőm, oltalmam, szabadítóm, üdvösségem. Jézusom édes Szíve, add, hogy Téged mindig jobban szeresselek. Amen

Erénygyakorlat. A kísértet idején sietve folyamodjál Jézus szent Szívéhez e fohással: „Jézus Szíve a mi erősségünk, irgalmazz nekünk!”

6. NAP.

Jézus Szíve minden vigasztalásnak kútjeje.

Jézus Krisztus. Szegény gyermekem, sokszor láttalak szomorkodni és bánkódni, — s könnyeid szívemhez szóltak. Imára ajkad még nem nyílt, csak sírtál. Akkor szelíden szóltam szívedhez, de te nem tudtad, kitől ered e bátorítás. Ez által felhívtalak, hogy szívemben keress vigasztalást bánatodra. És te mégis csak embe-
reknél kerestél vigaszt, — s most tapasztalhattad, hogy bizony nem juttathatnak az emberek másoknak abból, amiből maguk számára is csak kevesük van. Szánkoztam rajtad, hisz olyan voltál, mint aki gazdagon megrakott asztal mellett éhen

hal, — vagy aki tiszta csörgedező forrás mellett szomjúságtól eleped.

A keresztény lélek. Bizony, Uram, sok könnyet hullattam már életemben, — alig volt nap, hogy szomorúság ne ért volna. De miért is nem ismertem eddig szent Szívedet, melynek a fájdalmak és szomorúságból még sokkal jobban kijutott, mint nekem. Valóban, Uram, légy hát Te az én vigasztalóm. Hozzád jövök ezentúl minden bánatommal; tudom, oly részvételt fogsz hozzám szólni, mint egykor a szegény özvegyhez, ki egyetlen fiát kísérte a temetőbe: „Ne sírj!” S e két szó több balzsamot fog sajjó szívembe csöpögtetni, mint a világ ízetlen hizelgésű vigasztalásai. „Ne sírj” — fogod nekem mondani — „mert ha az, amit elvesztettél, még oly becses volt is, — ha oly jogosan szeretted is, mint az anya gyermekét, vagy a barát barátját, — ne sírj miatta: Az örökkévaló hazában visszaadom neked.” — És tovább: „Ne sírj még azok fölött se vigasztalanul, akik látszólag haragomban múltak ki a világból, hisz Te nem ismered irgalmas szeretetem teljes nagyságát, mellyel gyakran az utolsó pillanatban indítom meg a a bűnös szívét. Sőt, ha az a szerencsétlen

soha se látná meg arcomat, majd egykor te is dicsérni fogod büntető igazságosságomat, s szent Szívemből erre a sebedre is vigasztaló balzsam fog leáradni."

Jézus Krisztus. Lásd gyermekem, te már sokat tanultál szent szívem iskolájában, mert ez érzelmek, melyeket nekem tulajdonítasz, valóban szent szívem érzelmei. Csak még egyre figyelmeztetek: ha bánat és szomorúság marja szívedet, jusson eszedbe, hogy csak egy feltétel alatt foglak teljesen megvigasztalni s megerősíteni, ha t. i. alázatos istenfélelemmel s akaratomon való megnyugvással fogadod a szenvedést, — s másrésről felszabadítod magad s elszakadsz teljesen bármely teremtményhez való rendetlen, túlságos ragaszkodástól. Kemény beszéd ez, fogod mondani, — de ne felejtsd: csak ezen feltétel alatt foglak szent Szívem vigasztalásában részesíteni.

Ima. Uram, kész örömmel fogadom el e feltételt, melyhez vigaszodat kötöttem. A világon eddig úgyis mindenkiben és mindenben csalódtam. Legjobb embereim is csak sovány vigaszt nyujthattak nekem. Azért hát ezentúl csak Nálad keresek bánatomban enyhülést. Amen.

Erénygyakorlat. Gyermeki bizalommal tárd fel szívedet ma édes Üdvözítődnék az Oltáriszentség előtt, mondd meg Neki őszintén, mi okoz neked jelenleg szomorúságot.

„Jézus Szíve, bízom benned!”

7. NAP.

Jézus Szíve minden gyönyörűségünk.

Jézus Krisztus. Ha nekem gyönyörűségem az emberek fiaival lenni, miért nem találják az emberek örömüket abban, hogy Nálam legyenek? Igaz, apostolomhoz intézett szavaimmal: „Aki engem követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét s kövessen engem” — a szenvedésre hívtalak fel, — de ezzel még nem mondtam azt, hogy azon az úton, melyen utánam kell jönnöd, csupán csak tövisekre fogsz találni. Inkább csak felhívást kellene e szavaimból kiolvasnod, hogy szívedet hajlandóvá tedd a szenvedésre, — nem pedig jóslatot jövődet illetőleg. Ha nem így volna, leghívebb tanítványaim hazugok volnának, midőn szent Pál apostolommal egyre hajtogatják: „Túláradok az örömtől.” Az én terhem nem csupán elviselhető,

hanem — higgy nekem, Szívem gyermeke,
— könnyű és édes.

A keresztény lélek. Érzéki élvezetekbe merülve nem érti a lélek a szellemi élvezeteket. A lelki vigasztalásokat csalódásoknak mondja, — s nem hiszi el azokat a mennyei örömeket, amelyektől sok szent áradozott. Én magam ugyan elhittem nindezt, de nem tudtam mindeddig megéteni. A jámborság olykor nagyon szomorúnak s egyhangúnak tűnt nekem, nem akartam magam ráadni, mert attól tartottan, hogy megalégedettségemet elveszthetem. Én szerencsétlen elfeledtem, amiről a hit, a józan ész s a világban élő emberek őszinte vallomásai is meggyőzhettek volna hogy t. i. hiába jár szerencséje és boldogsága után, aki azt Tőled távol keresi. Ó, Úram, mikor jön el a nap, amelyen szívem szent Szíved szépségétől elragadtatva azt fogja mondani: „Úram, jó nekem itt lenni, — ha akarod, itt, szent Szíved közelében építem meg hajlékomat, hogy örökre Nálad lakozzam!”

Jézus Krisztus. Gyermequem, látom szavaidból, hogy szívedet már megsebezte szeretetem. Érzed nemde, hogy szeretetemmel megelőztelek téged s hívtalak téged.

Most rajtad a sor, hogy hűséges szereteted által felhívásomnak eleget tégy. De tudd meg, hogy Szívem gyengéd szeretetének csodás megnyilatkozásait csak akkor fogod igazán érezni, ha nagylelkűen készségesnek nyilatkozol elfogadni azt a keresztet, melyet egykor nyújtani fogok neked.

Ima. Jézus Szíve, minden szentek gyönyörűsége, vezess, taníts engem, hogy Benned leljem fel minden örömet, hogy semmi mást ne szeressek, csak Téged, most és mindörökké. Amen.

Erénygyakorlat. Látogasd meg ma a legméltóságosabb Oltáriszentséget, kérve isteni Údvözítődöt, hogy Őt mindig forróbban szerethesd, örvendezve szerethessed.

8. NAP.

Jézus Szíve a szegények menedéke.

Jézus Krisztus. Hiába törik magukat az emberek, hogy eltüntessék a földről a szegénységet. Jobban tennének, ha arra iparkodnának, hogy azt keresztény türelemmel elviseljék. Én mondtam s ígéim el nem mulnak: „Szegények mindig lesznek veletek.” Ruházat testüknek, elégséges táplálék s hajlék az idő viszontagsá-

gai ellen minden bizonnal szükséges dolgok, melyeket a keresztény szeretet köteles nekik nyújtani. De testüknél sokkal szájalomraméltóbb sokszor a lelkük; ha a szeretet melege töltené el szívüket sokkal békésebben viselnék el nyomorukat. Szívem a világ két ellentétes szélsőségét önmagában egyesítette; gazdag voltam isteni természetemnél fogva, — szegény lettem akaratom szabad választása folytán. Ha te szegény vagy, jöjj hozzám s megtanítlak rá, hogy türelmes megadással viseld el azt, amit a felületes emberek a sors csapásának mondanak; — de ha földi javakban gazdag vagy, akkor még inkább jöjj Hozzám, hogy megtanítsalak, miként lehetsz a földi dolgokról való lemondás által lelkileg szegény, de ne jöjj egyedül, hanem vezesd Hozzám azokat is, kik földi javakban szükölködnek, s még szegényebbek lelki javakban és szeretetben, hogy szent Szívem kiapadhatatlan gazdagságából megadást, reményt s lelki kincseket meríthessenek.

A keresztény lélek. Mily kevés szegény találja fel szent Szívedben gazdagságát s óvszerét szegénysége ellen! Mint Jób felesége, ők is azt mondják azoknak, akik

Benned bízva, türelemmel viselik szegény sorsukat: „Mi hasznod van abból, hogy Istenedet dicséred, ha Ő téged is, minket is szükségben hagy szenvedni.” Bizony, szavaid, melyeket a szent tisztaságra vonatkozólag mondottál szent evangéliumodban, a szegénységre is illenek: „Kevesen értik e szót, s csak azok, akiknek adott.”

Jézus Krisztus. Mi volna még csak akkor, gyermekem, ha egész földi életemen keresztül nem mutattam volna ki oly világosan szeretetemet a nélkülözések s a szegénység iránt? Sokan áhítatuk boldog perceiben azt mondogatják Nekem, sajnálják, hogy nem lehettek Velem Betlehemben, hogy megosztották volna Velem a nélkülözéseket s elhagyatottságot; — hogy nem lehettek ott Názárethben, hogy kemény munkámban megkönnyíthettek volna, — hogy velem együtt szenvedhettek volna el a szegénységet, melyet távolról és csakis Én bennem tartanak oly szépnek és fenségesnek. De ha én ezt a hiábavaló üres sajnálkozást és sóhajtozást elmúlt idők után, érdemdús valósággá akarom változtatni, azáltal, hogy most bocsátom reájuk a szegénységet és nél-

külözést, kifakadnak és panaszkodnak Ellenem, sőt olykor még átokkal is illetnek. Légy ezeknél okosabb, gyermekem. Az én példám szerint viseld el a szegénységet, mely vállaidra nehezedik; — ismét csak az Én példám szerint mondj le, legalább szívedben, a világ gazdagságáról, hogy szegény légy magadban s gazdag Én bennem.

Ima. Istenem, szavaid mélyen megszégyenítenek engem. Taníts meg a szegénység szeretetére, nemcsak testvéreimben, hogy tőlem telhetőleg segítsék rajtuk, de önmagamban is. Ha akarod: vedd el minden földi vagyonomat, — vagy legalább engedd, hogy önként vállaljam el a szegénységet Irántad való szeretetből. Amen.

Erénygyakorlat. Segélyezz ma — ha teheted — egy szegényt, azzal a szándékkal, hogy számára kieszközöld a türelmes megadást.

9. NAP.

Jézus Szíve a bűnösök menedéke.

Jézus Krisztus. Nem jöttem az igazakat hívni, hanem a bűnösöket. Ó gyermekem, soha sem fogod tudni teljesen

átérteni s felfogni azt a vágyat, mely engem a bűnösök megtéréseért emészt. Szívem kész volna szeretetem megannyi bizonyítékát megismételni, ha ez üdvösségre szükséges volna. Nem mutathatom-e tehát ennél fogva teljes joggal az én Szívemet, mely tárva nyitva áll számukra menedékül, mely üdvösségük biztos horgonya s hatalmas bástyája a nagy nap haragja ellen? S ha majd az utolsó napon szemökre lobbantom keménységüket és macacsságukat, vádolhatnak-e arról, hogy Szívem kevés szeretetet mutatott irántuk? Felpanaszolhatja-e valaki Nekem, hogy Szívemet zárva találta, mikor bűnbánólag Hozzám közelített? — Kifogyott-e valaha türelmem? — Véget ért-e valaha szeretetem? — Az utolsó percben fordult Hozzám a jobb lator a kereszten, s mily örömmel visszafogadtam! — Ó emberek, meddik éltek még fáradva s terhelve? — még meddig tartjátok fületeket bezárva szerető hívásom előtt?

A keresztény lélek. Uram Jézusom, szavaidra szégyenpir borítja el arcomat. Mily hálátlan voltam irányodban! Ki tudná felfogni mérhetetlen szeretetedet? De még ennél is érthetlenebb az emberek

gondatlan hálátlansága! Azt még értem, a szeretet fogalma érthetővé teszi, hogy az Isten leereszkedik, hogy keresse és megmentse Tőle elfordult hálátlan teremtményeit, de hogy ez a teremtmény vonakodik, nem akarja magát megmenteni, hogy a földi port és limlomot többre becsüli, mint az örökké tartó örömöket, hogy inkább hánykolódik felzaklatott szenvedélyeinek viharos tengerén, ahelyett hogy odamenekülne a biztos kikötőbe, melyet a Te szent Szívedben kínálsz neki: ez érthetetlen, felfoghatatlan előttem. Jézusom kérve kérek, ne engedd, hogy én is e szellemi vakságba essem!

Jézus Krisztus. Jól van, gyermekem, megadom neked, amit kérsz, — csak kérd gyakran, kérd állhatatosan. — De ne érd be azzal, hogy csak te siess egyedül szent Szívem kikötőjébe, hanem miután magadon tapasztaltad annak édességét, iparkodjál azt testvéreiddel is megismertetni. Ne félj attól, hogy a te bűneid és büntetéseid törlesztetlenül maradnak, ha másokért imádkozol és vezekelsz. — Szívemben — tudod — mérhetlen kincsek vannak, s annál inkább foglak azokkal téged gazdagítani, mennél inkább fáradoz-

tál testvéreid megmentésén. Légy szent Szívem tiszteletének apostola, vezess hozzám bűnösöket, sokat, sokat, kikre eddig hiába vártam.

Ima. Jézusom isteni Szíve mutasd meg magad mind jobban a világnak: ez az én egyetlen vágyam és óhajom. Gyullaszd lángra szívem szeretetét s buzgóságát, hadd bizonyítsam be ezzel, hogy igazán s őszintén szeretlek. Amen.

Erénygyakorlat. Imádkozzál ma 3 Üdvözlégy-et egy bizonyos bűnös megtéréseért s ajánlj fel érte napközben kisebb önmeztagadásokat.

10. NAP.

Jézus Szíve a betegek vigasztalója.

Jézus Krisztus. Tudod, gyermekem, hogy a betegség csak úgy, mint a halál, a bűn büntetése, — a bukott ember büntetése. Ha azt akartam volna, hogy ti tegyetek eleget Isten igazságosságának, szenvednetek kellett volna kimondhatatlanul, s anélkül, hogy vigaszra számíthattatok volna: — betegségek alatt nyögtetek volna, melyekből gyógyulást nem várhattatok volna: s mindezt jutalom reménye

nélkül. — Szent Szívem szeretete azonban másképpen intézkedett. Irgalmas szeretetemenél fogva még a büntetés gyanánt reátok küldött szenvedés is a vigasz forrásává válhatik, — alkalom lehet nektek, hogy újabb kegyelmeket szerezzetek s nagyobb boldogságra számítsatok az égben.

A keresztény lélek. Valóban Uram, kimondhatatlan hosszú a szenvedések lánc, mely a bünt árnyék gyanánt követi; — s alkalmas arra, hogy az első bűn nagy voltát teljesen szemünk elé állítsa. De látom, Uram, Te nemcsak igazságos Isten vagy, hanem mindenek fölött irgalmas, kinek irgalma a Szentírás szerint felülmúlja minden alkotásodat. Taníts meg tehát hogyan kell a szenvedést boldogsággá változtatni, s hogy fájdalomaimat, ha nem is örömmel, de legalább türelemmel elviseljem.

Jézus Krisztus. Gyermekelem, ha a te szavadat tartva szemem előtt, kórógyba döntlek úgy tekintsd azt mint egy keresztet, melyre utánam s velem feszítve vagy. Nézd az én érzelmeimet, mikor fájdalomteljes feladatokat az emberek üdveért teljesítettem! Mit veszesz észre? Nemde

vak engedelmességet Atyám akaratával szemben — s végtelen szeretetet a bűnösök iránt, kikért áldozatul odaadtam magam. — S aztán nyomban tekints magadra, s hasonlítsd össze a te szenvedésedet az enyéimmal, — a te elhagyatottságodat az én elhagyatottságommal az Olajfák hegyén s a kereszten, — a te zúgolódásodat az én alázatos megnyugvásommal Atyám akaratán. Vesd össze a te türelmetlenségedet s elégedetlenségedet az én odaadó szeretetemmel a bűnösök iránt: s meg fogod találni a titkot, hogyan kell érdemszerzően szenvedni. De gyermekem, ha még ez az összehasonlítás sem indítaná meg szívedet, kérdezd meg magad, hogy most ebben az órában, melyben most szenvedsz, nem kellett volna-e már régen a pokol örvényeinek fölötted bezárkózniok, hogy soha többé meg ne nyiljanak? Mondd, jelenlegi szenvedéseid szóra érdemesek-e azokhoz képest, amelyeket bűneid büntetése gyanánt már régen s örökre kellene szenvedned? Ugyebár, elhal majd akkor a panaszszó ajakadon s hálaimára fakadsz, hogy eddig ily irgalmas szeretettel bántam veled?

Ima. Ó Istenem, juttasd gyakran eszem-

be kimondhatatlan szenvedéseidet, s add nekem a Te szent Szíved érzelmeit, hogy érdemdúsan szenvedhessek. A Te kínjaid szemlélete enyhíteni fogja az enyéimet s keserves fájdalmaim így szentelt fájdalmak lesznek. Amen.

Erénygyakorlat. Ha beteg vagy, csókd meg gyakran a Felfeszített képét — vagy imádkozzál a legtüremlenebb betegekért — vagy látogass meg egy ilyent.

11. NAP.

Jézus Szíve a benne kimúlók reménysége.

Jézus Krisztus. Azt gondolod gyermekem, hogy én elhagyhatnék valakit, aki az örökkévalóság kapujához érkezett, miután élte tekervényes útjain folyton nyomában jártam, minden lépését igazgattam, aggodalmait megnyugtattam, gyengeségében gyámolítottam, — akadályain túlségítettem, — veszedelmeit elhárítottam útjából, bátorságát istápoltam s reményeit élesztgettem? Hányszor vezettem őt vissza tévutakról, — hányszor figyelmeztettem őt; hányszor őriztem meg a bűnös világ csábításaitól, hányszor szabadítottam meg hiú félelemtől! Mily hűen álltam

oldalánál a küzdelemben s ha bágyadni kezdett, mily sietve nyújtám feléje erős karomat. S most az utolsó, döntő küzdelemben elhagynám őt?! Ó gyermekem én jól ismerem az ördög ádáz támadásait éppen ebben a végső órákban; ismerem jól a veszedelmet, mely a szegény haldoklót éppen akkor környezi. Tudom jól, hogy lelki ereje a test szenvedései folytán éppen akkor nagyon meggyöngült, hisz nem tudja szegény, mily ismeretlen világ vár reá, — s emlékében az elmúlt bűnös élet emlékei mind ijesztőleg felújulnak. Azért kétszeresen mellette vagyok, — s minél jobban aggasztja a halálfélelem, annál jobban nyitom meg számára Szívemet, hogy belevesse magát s így megmeneküljön ellenségeinek támadása elől. Mellette állok felszentelt szolgám személyében — mellette állok aggódó, szerető Szívemmel.

A keresztény lélek. Jézusom, engedd meg kérlek, hogy utolsó órámat szent Szívéd segélyével győzelmesen küzdjem át. Bizalommal kettőt remélek akkor Tőled: bűneimnek, hibáimnak s mulasztásaimnak teljes bocsánatát, — és elégséges erőt, hogy az ördög támadásait győzelmesen

visszaverhessem. — Isteni Mesterem legszentebb Szíve könyörgök azért a sok lélekért is, akik minden pillanatban megjelennek bírói széked előtt. Hiszen irgalmasdat igazságodtól csak egy pillanat választja el: a földi élet utolsó pillanata még irgalmadé — utána jön igazságodé.

Jézus Krisztus. Gyermekem, jól esik szívemnek kérésed; régóta várom már imádat sok lélek számára, ki kedves előttem. Alkalmazd csak sokszor Szívemnél e szent erőszakot. Sok testvéred számára fogod ezáltal az örök boldogságot kieszközölni, — (akiknek kérésére majd tőled sem tagadhatom meg azt) s halálod órájára sok és hatalmas pártfogót fogsz szerezni, akiknek kérésére majd tőled sem tagadhatom meg azt, amit számukra egykor kikönyörögtél. Csodálkozol ugyebár, hogy imádnak oly nagy fontosságot tulajdonítok és sokak boldogságát imádtól te szem függővé? E titkot majd csak az örök életben fogod megérteni, amikor majd sok minden világos lesz előtted, amit még most nem foghatsz fel. Addig pedig csak fogadd meg tanácsomat, s imádkozzál gyakran és buzgón a halálküzdelmet vívó testvéreidért.

Ima. Uram, szüntelenül azért imádkozom, hogy gyarapodjék imádóid száma, hogy választottaid száma meghaladja a tenger fövenyét. Ments meg minket, Uram, mentsd meg mindazokat, akik ma fogják lezárni földi életüket. Amen.

Erénygyakorlat. Mindennap reggel és este mondd el e kis imát a haldoklókért: „Legkegyesebb Jézus, a lelkek kedvelője, szent Szíved halálfélelmére s legtisztább anyád fájdalmaira kérlek, mosd tisztára véreddel az egész világ bűnöseit, kivált azokat, akik halálküzdelmüket vívják s még ma meg fognak halni. Amen. (Búcsú.)

12. NAP.

Jézus Szíve a keresztény lélek mintaképe.

Jézus Krisztus. Ma gyermekem szent Szívemet állítom szemeid elé, hogy annak minden vonását lehetőleg utánozni törekedjél. A Szentírásban olvashatod, hogy egy alkalommal Mózesnek kinyilatkoztattam magam s megmutattam neki a szövetség-szekrény mintáját s azt mondtam neki: Nézd meg jól s ezen minta szerint dolgozzál. E minta szent Szívemet jelentette: a szövetség-szekrény pedig a keresztény lé-

lek jelképét jelentette, amelyben lakni örökre elhatároztam magam. A szövetség-szekerényben voltak a törvénytáblák; s így az én Szívem számodra minden erény és tökéletesség legszebb példaképe, melyekkel saját szívedet kell felékesítened. Én magam vagyok a törvény teljessége, — s én szerintem kell alakulnia mindennek, ami a földön szép és nemes és kedves akar lenni Isten szemében. Én vagyok az, akiről Pilátus mondta a népnek: Ecce homo! Ime az ember. A gyáva pogány e szavának oly fenséges jelentése van, amilyent ő nem is sejtetett; általa szólt Atyám a világnak: Nézzétek ezt az embert, akihez minden embernek hasonlítani kell, mert ő az emberi méltóság, szépség, erény s igazság tökéletes mintaképe — ő az a mintaember, aki szerint az emberi erények ítéltetnek, akit minden embernek utánoznia kell. Szemléljétek folyton e mintaképet s cselekedjétek, gondolkozzatok, érezzetek úgy, mint Ő. Valamint a szobrászok és festők folyton mintájukra szögezik tekintetüket, hogy annak minden vonását átvigyék saját művükre, úgy ti is, emberek, folyton e

mintára tekintsetek, hogy a ti éltetek lehetőleg hű mása legyen az Ő életének.

A keresztény lélek. Uram, mily gyakran hallottam én már mindezt, de soha oly mélyen át nem értettem, mint most. De én szegény földi féreg, nyomorult semmi, hogyan juthatnék valaha annyira, hogy a Te erényeidnek szépséges vonásait saját lelkemre átültessem? Te, aki egy szavaddal világot teremthetél, nem tudnád Te e nagyszerű átváltozást az én segítségem nélkül is végrehajtani?

Jézus Krisztus. Mondd, nem tudtam volna én egymagam is felépíteni hajlékomat, melyet a pusztában vándorló népemtől követeltem? Megtehettem volna, de nem akartam, mert értésükre akartam adni az embereknek, hogy követelem tőlük közreműködésüket, nem ugyan azért, mintha hatalmam s erőm elégtelen volna, hanem hogy ezáltal jóakarukat s szeretetüket bebizonyítsák. Különb is ne félj, gyermekem, melletted állok majd szent malszatommal. Majd felvilágosítlak téged, hogy mindig eszedbe jusson az, amire akkor éppen leginkább szükséged van. Csak figyelj a belső szózatra, az majd megmondja neked, mit tégy nap-nap után.

Oly fenséges műremek, minővé én szívedet tenni szeretném, egy nap alatt nem létesülhet. Ne akarj mindent egyszerre elérni. De légy állhatatos és őszinte. Bizony leggyakrabban a legkellemetlenebb dolog reád nézve a legszükségesebb. Nem lehetsz olyanná, minő én vagyok, anélkül, hogy ellene dolgoznál büszkeségednek, kapzsiságodnak, türelmetlenségednek, könnyelműségednek, haragodnak, irigységednek, mely hibákban mindezideig többé-kevésbé szenvedtél. Ez bizonyos munkába és sok-sok áldozatba kerül. De bízzál, Szívem szeretett gyermeke, — nemcsak jó felvilágosításokat küldök majd neked, hanem hatalmasan foglak gyámoltani és erősíteni is. Fogj tehát hozzá komolyan és buzgón utánzásomhoz, szánd reá magadat nagylelkűen mindenre, ami földi és örök boldogságodra elkerülhetetlenül szükséges.

Ima. Kész Uram, az én szívem, kész minden kívánságod hű teljesítésére. Mit akarsz, hogy cselekedjem? Világosíts és erősíts meg szent malasztoddal, hogy félúton meg ne álljak, hanem szent Szíved szeretetében s utánzásában folyton előbbre haladjak. Amen.

Erénygyakorlat. Vonulj félre egy rövid negyedóra az Oltáriszentség elé s vizsgáld meg magad, melyik erényre volna most leginkább szükséged, s fogj hozzá még ma annak átültetéséhez.

13. NAP.

Jézus Szive a türelem mintaképe.

Jézus Krisztus. Gyermekem az első erény, melynek megszerzésére felszólítlak, a türelem, mellyel életed különféle viszontagságait s az embereket is Istenért békében elszenveded. Isteni bölcseségem végzése szerint jönnek reád az események. Én bocsátom rád a szenvedéseket és kellemetlenségeket; Én hosszabbítom vagy rövidítem meg azoknak tartamát. Szent kötelességed tehát mindent mély alázattal s megnyugvással elfogadni. Ez a két érzelm uralkodott Bennem, mikor harminchárom esztendőt töltöttem a földön, pedig csaknem mindennap újabb szenvedést hozott Nekem. Te ezen szenvedéseknek csak igen csekély részét ismered, és mégis — valld be őszintén, — nem vagy-e kénytelen türelmemet megcsodálni, mellyel azokat elviseltem?

Szükségem volt türelemre, hogy Heródes üldözését s gyűlöletét elviseljem; sok, igen sok türelemre volt szükségem a názarethi szegényes életben, sőt apostolaimmal szemben is mennyi türelemre volt szükségem, mert oly hamar megfélekedtek tanításaimról. — Hát még a többi tanítványaimmal szemben! többnyire csak haszonlesésből követtek, nem szeretetből. — Hát a zsidókkal, ezen képmutató esküdt ellenségeimmel szemben, kiknek hálája mindössze abból állott, hogy felszegeztek a gyalázatfára, miután kimondhatatlan gyalázatokkal illettek s félholtra ütlegeltek. S mondd, mennyi türelemre van szükségem most is, hogy annyi sok bűnöst elviseljek, sőt jótéteményeimmel s szerető irgalmammal továbbra is elhalmozzak? Fontold meg mindezt, gyermekem, s kénytelen lész bevallani, hogy szentséges Szívem valóban a türelem csodálatraméltó mintaképe rád nézve.

A keresztény lélek. Ó Uram, szavaid bátorságot öntenek szívembe, de egyszerűsmind mélyen meg is szégyenítenek. Felbátorítanak szavaid, mert ha Te mint a türelem mintaképét állítod magadat elé, akkor bizalommal remélhetem, hogy tömér-

dek gyarlóságom dacára is meg fogsz túrni a földön. De szégyenlem is magam, mert szent példád fényénél alaposan megismerhetem gonoszságomat. Te, az Úr, eltűröd a lázadó szolgát, — s én a szolga oly sokszor feltámadok Ellened, a legjobb Úr, ellen. — Te a dicsőség királya, szótlanul eltűröd, hogy parancsaidat alattvalóid lábbal tiporják, pedig a Te akaratod csupa igazság és szeretet — és én nyomorult földi féreg, mindjárt türelmetlenkedem és kifakadok, ha nem megy minden szeszélyes akaratom szerint. Te az ártatlan, úgy szenvedsz, mint ahogyan ember még nem szenvedett — s én a hitvány bűnös a legcsekélyebb kellemetlenségre kifakadok s panaszkodom. Vajjon előkelőbb származású vagyok Nálad? — bölcsebb, értelmesebb vagyok, mint Te? — több tisztelet jár nekem, mint Neked, hogy azt kívánhatnám, hogy jobban bánjanak velem, mint Veled? — Ó Istenem, add, hogy magamat minél jobban felismerhessem; mert valóban nagyrészt az önismeret hiányából van az, hogy oly követelőző, rátartó vagyok Isten és az emberekkel szemben. Még most sem látom be eléggé, mily nyomorult, bűnös, tehát büntetésre és

megvetésre méltó teremtmény vagyok; — mert különben nyugodtan tűrnék mindent s örülnék, hogy nem szenvedek még jobban, nem vetnek meg s ismernek félre még jobban, úgy ahogyan tulajdonképen megérdemelném.

Jézus Krisztus. Jól van, gyermekem; ne feledd, hogy bármely erény, a türelem nélkül, pusztá önámítás, mert hiányzik belőle az erények alapja: az alázat s hiányzik a szent keresztnek hiteles pecsétje.

Ima. Fejezd be bennem, Uram, azt amit szent malasztod megkezdett! Bár-csak életem ezentúl megfelelné a jó fel-tételnek, melyekre most szent jelenléd-ben elszánom magam. Amen.

Erénygyakorlat. Ébreszd fel magadban gyakran a vágyat a türelem után. Ragadd meg örömmel a mindennapi élet apró-cseprő alkalmait; mert valóban pusztá önámítás, ha valaki csak a nagy dolgok-ban akar türelmet gyakorolni.

14. NAP.

Jézus Szíve a szelidség példaképe.

Jézus Krisztus. „Tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű.”

— Boldogok a szelídek, mert ők birják a földet. — Gyakoroljátok a szelídséget mindenben, amennyiben egymást türelemmel elviselitek. — A szelíd felelet megtöri a haragot, a kemény szó dacot okoz. — Fiam, őrizd meg szívedben a szelídséget s tiszteld azt, amint megérdemli. Ez az a szolga, akiben jókedvem telik. Neki adom az én lelkemet, nem fog veszekedni, nem fog kiabálni, szavát a nyilvános tereken nem fogják hallani, a megrepedt nádszálat nem fogja megtörni s a pislogó mécszet nem fogja eloltani." Részint evangéliumomban, részint prófétáim ajkával mindezt már megmondtam. A szelídség az alázatnak leánya, a türelem édes testvére, a felebaráti szeretet szülője. Szelídséggel lehet csak az embereket a jó útra vinni, — általa fogod te az emberek szeretetét megnyerni s figyelmemet magadra vonni. A szelídség fog téged egy oly világ előtt, mely engem nem ismert, tanítványom gyanánt bemutatni, — s a világ kénytelen lesz Engem dicsőíteni azon szelídség miatt, melyet azokon feltüntetek, kik nyomon követnek Engem.

A keresztény lélek. Honnan van az, Uram, hogy másokban mindig megcsodál-

tam ezt az erényt s én magam még se követtem? Az alázat és önmehtagadás el-
rémit engem; a tiszta szeretetet sokkal
magasztosabbnak tartottam, hogysem ne-
kem való volna, a türelem olykor gyen-
geségnek tűnt fel előttem, de a szelídség
ellenállhatatlanul vonzott engem. Szeret-
nék nagyon szelíd lenni, — de az első
próbálgatásnál már is elvesztem bátorsá-
gomat. Jézusom, taníts meg engem szent
Szíved ezen legszeretetremlőbb erényére!

Jézus Krisztus. Malasztsegítségem nél-
kül persze minden nehéz. Imádkoztál-e
mielőtt hozzáfogtál a szelídség gyakorla-
tához? Nem tekintetted-e a szelídséget
minden keresztény és természetfeletti
szempont nélkül pusztán csak úgy, mint
olyan szeretetremlő erényt, mely által
az emberek szívét magadhoz bilincselhet-
ted? Gondoltál-e arra, hogy a szelídség
olyan erény, mely könnyebbnek látszik,
mint a többi erény, a valóságban azonban
rendkívül sok fáradságba kerül? Gyermek,
kész vagyok, szívesen rásegítlek:
kérd, imádkozzál érte s meg fogod nyer-
ni, — nem ugyan mindjárt a zavartalan
szelídség édes békéjét, — hanem rá fogsz
akadni a módokra és eszközökre, hogy

szent malasztom segélyével idővel azt a békét is megszerezheted. Alázat nélkül nincs szelídség; — az önszeretet leküzdése nélkül nincs szelídség; valódi, bensőséges Isten-szeretet nélkül nem képzelhető igazi, természetfeletti szelídség.

Ima. Isten, ki most is szent Szíved példája által neveled a szenteket, támogass törekvéseimben s add meg nekem a kegyelmet, hogy megszerezsem magamnak e szeretetreméltó erényt. Amen.

Erénygyakorlat. Sóhajts fel gyakran napközben: „Szelíd és alázatos szívű Jézus, tedd szívünket szíved szerintivé.” Gyakorold a szelídséget kivált környezeted apró ellenkezései közepett.

15. NAP.

Jézus Szíve az alázatosság példaképe.

Jézus Krisztus. „Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű.” Valamint mindenkor a gőg volt minden rossznak kezdete és kútfeje, így az alázat mindenkor az erények melegágya és kezdete. Azért lettem én, aki az Atyának fénye és dicsősége vagyok, szolgává s a föld férgévé, melyet megvetéssel, lábbal

tipornak. Az én példám elégséges ok legyen neked, hogy az alázatban kövess, mert semmi sem méltóbb a keresztényhez, az én tanítványomhoz, minthogy minden más ok félretevésével egyedül azért kövessen engem, mert én is úgy cselekedtem; mert lehet-e valami fönségesebbet gondolni, minthogy olyanná légy, aminő az Isten gyűlölt fia volt? De ha még egyéb indítóokokat is akarsz, hallgass ide: az alázat nem önámítás, még kevésbé jámbor túlzás, hanem az valódi, igazi önismeret. Tekints csak lelked mélyébe, gyermekem, mit látsz ott? — egynéhány erényt s jótulajdonságot, de aztán tömredék hibát, sőt talán súlyos bűnöket is. — Honnan erednek erényeid? — Az én malasztomból. Hát ez okot szolgáltatathatna neked, hogy magadat nagyra tartsd? — Ellenkezőleg, azt kellene mondanod: ha Istenem jótéteményeit s jó sugallatait mind felhasználtam volna, az erényeim sokkal szebbek és alaposabbak volnának. — És hibáid s bűneid szemlélete talán fennhájzóvá tehetne? — Vagy talán testi jótulajdonságaid, szellemi képességeid vagy a szerencse javai büszkeségedre okot adhatnak? — hisz mindezt tőlem kaptad

kölcsönbe. — Ki alkotta testedet? Ki adta értelmedet? — Ki adományozta neked a földi javakat, — a sikert, a tiszteletet, embertársaid szeretetét? — Egy szavamba kerül: és testedet undok fekélyek borítják, — megháborodott elméd szájalomra gerjeszt, — s gazdagságod megolvadt hópehely. Hogy lehetnél büszke és rátartó olyasmire, amit sem nem adhatsz, sem meg nem tarthatsz magadnak? — ami tulajdonképpen nem is a tied? — Nézd az én szívemet, nézd s olvasd ki belőle a nagy intelmet, melyet számodra is beléje írtam: „Tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű!”

A keresztény lélek. Ó, Uram, isteni Mesterem, eszembe jut jászolod, — látom a názáreti kis műhelyt, — követlek keresztútadon fel a Kálváriára: mind a három alázatot hirdet nekem. Tudom, Uram, Te megmostad apostolaid lábait szenvedésed szent előestéjén — hallom szavaidat: A nemzetek királyai uralkodnak népeik fölött; — de köztetek ne így legyen; — hanem aki a legnagyobb, legyen, mint a legkisebb az Istenember példája szerint, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon. — Így tehát

elhagyom minden gőgömet és büszkeségemet, mely nemcsak alaptalan és nevetséges, hanem Reád való tekintetből még hozzá gyalázatos és megvetésre méltó.

Jézus Krisztus. Gyermekelem, ha bármiféle megaláztatás ér, fogadd el szent megnyugvással s meg fogod érteni Dávid prófétám felkiáltását: „Jó nekem, hogy megaláztál engem.”

Ima. Uram, nem vagyok méltó, hogy csak egy tekintetet vess reám, hanem csak egy szóval mondd s meggyógyul az én beteg lelkem.

Érénygyakorlat. Ne beszélj magadról ma semmit, ami dicséretedre válhatnék, — legjobb, ha semmit sem szólsz magadról.

16. NAP.

Jézus Szive az áldozatkészség mintaképe.

Jézus Krisztus. Gyermekelem, jól tudod, hogy egész életem folytonos, szakadatlan áldozatok közt folyt le. Mint Istennek engesztelésül szánt áldozat, hogy te érted igazságának eleget tegyék, soha egy pillanatra sem tévesztettem szem elől feladatomat. De nem elég, hogy a kereszten én egyedül függjek, magadnak is fel kell

szállnod a keresztre, hogy áldozatomat betetőzd, apostolom szavai szerint: „Betöltöm, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testemen.” Áldozatom szemlélete majd rásegít, hogy te is rászánd magad az áldozatra s azt be is fejezd. Az áldozatommal való ezen egyesülés által a te áldozatod oly becses lesz, aminő különben nem volna. Áldozatod értéke jóakaratódtól függ. Boldog volnál gyermekem, ha a szenvedésre úgy szomjaznál, mint én, úgy hogy fel kellett kiáltanom: „Vérkeresztséggel kell megkereszteltetnem és mint szorongattatom, hogy beteljesedjék!” Te talán csak kifolyt véremet szemlélted áldozatomban, s az ostorcsapásokat, melyekkel a katonák illettek, — a gyalázatokat, melyekkel a durva csöcselék elhalmazott. De én nemcsak ebben vagyok mintaképed, hanem abban is, hogy feláldoztam a leggyengédebb szeretet érzelmeit, amennyiben elváltam drága anyámtól, — s láttam, hogy szenvedésem óráján azok is eltávoztak tőlem, akiket barátaimnak neveztem. Mindez csak azért történt, hogy téged megtanítsalak, hogy szíved mélyében késznek kell lenned mindent mindenkor Isten dicsőségéért odaáldozni.

A keresztény lélek. Beismerem, jó Uram, hogy az áldozatokban bővelkedő élet rendkívül szükséges, érdemszerző, sőt könnyű. Szükséges azért, mert mi bizony nap-nap után megbántunk Téged s igazságod megköveteli az elégtételt; — érdemszerző, mert egyesíthetjük szenvedéseinket a Te szenvedéseiddel s még hozzá rossz hajlandóságainkon győzedelmeskedünk; — sőt könnyű is oly értelemben, hogy könnyebben elrejtőzhetünk a napvilág, mint a szenvedések elől. Már pedig ilyen körülmények közt legokosabb, hogy ezt a szükségességet erénnyé változtassuk, amennyiben mindazt a sok kisebb-nagyobb kellemetlenséget, melyet úgysem kerülhetünk el, türelem, akaratodon való megnyugvás és példaadón való fellelkesülés által az érdem s lelki vigasz forrásává varázsolni s így a földi keresztutat az áldozatkészség által a szeretet s lelki béke örömeire átváltoztatni. Ez a legjobb mód életünkön könnyíteni.

Jézus Krisztus. Csak rajta, gyermekem, fogj hozzá bátran, biztos lehetsz, mindig melletted leszek. Nem egyedül fogod kereszteted hordozni, — csak úgy mint cyre-

nei Simon. Előtted járok mindig s én hordozom majd a kereszt nehezebb részét.

Ima. Uram, gyullaszd lángra szívemben az áldozatkészséget, szüntelen szemem elé tárva szakadatlan áldozataidat. Ne engedd, hogy ellankadjak, s fogadd kegyesen csekély kis önmehtagadásaimat.

Érénygyakorlat. Végezz ma kisebb önmehtagadásokat Jézus szent Szíve tiszteletére.

17. NAP.

Jézus Szíve az éberség mintaképe.

Jézus Krisztus. Azt gondolod sokszor, hogy Én reád se gondolok, pedig szüntelen őrt állok melletted. Talán olykor azt is mondtad szívedben: az Isten nem törődik velünk, különben nem érne annyi sok véletlen kellemetlenség. Honnan van az, hogy a gonoszok gyakran szerencsések, — s a jók egyre sóhajtozni kénytelenek. Ne felejtsd, gyermekem, „nem alszik az, ki Izrael felett őrködik“ Épen ellenkezőleg, ott állok sokszor szíved ajtaja előtt s zörgetek; — Én virrasztok melletted, míg te alszol, virrasztok melletted magas mennyországomból, virrasztok fölötted az oltár-

szekrényből, ahova irántad való szeretetből rejtőztem. Ó gyermekem, ha oly figyelmesen fogadnád be malasztom sugallatait és serkentéseit, mint amily készségesen fogadom Én szíved legkisebb dobbanását, — tökéletesedésed nem szenvedne oly hosszú halasztást, mely már oly régóta csüggeszti, lohasztja kedvedet. De míg én virrasztok, te alszol. Érzékeidnek őrizetlen ajtain keresztül a lelki halál, a bűn lopózik szívedbe, hogy ott minden szépet és nemest elpusztítson. De épen mivel alszol, nem veszed észre az ellenséget, ki meglop — s szívedbe csöpögteti a mérget, mely téged az örök halálba dönt.

A keresztény lélek. Beismerem, Jézusom, — ép ellenkezőleg cselekszem én, mint Te; ébren vagyok ugyan, testileg, — de szívem-lelkem mély álomba szendereg. Úgy látszik, mintha ébren volnék, mert hiszen mozgok, beszélek, eszem, iszom, sürgök-forgok s élvezetek után kergetőzöm, de tulajdonképen mégis csak alszom. Az Irántad való szeretetben semmi előhaladás, — semmi iparkodás lelki tökéletesedésemén, — semmi buzgóság a lelki javak megszerzésében: mindenre lusta, hanyag, álmos vagyok. És még én merlek

Téged álmoságról vádolni, mert nem úgy kormányzod a világot, mint én dőre eszemmel jónak látom, vagy ahogyan önszeretetemnek jobban esnék. Bocsásd meg Uram, tudatlanságomat, mely csak a külszín szerint ítél s így folyton tévutakra vezet. Érzékeim és józan eszem rég megtaníthattak volna, hogy van reánk gondod, mert hiszen észrevehettem volna azt a bámulatos rendet és célszerűséget, mely mindenütt a nagy természetben uralkodik, — pedig szemedben az egész teremtett anyagi világ lelki üdvösségemhez mérve vajmi csekélység. Ki merné gondviselésedet kétségbe vonni, Istenem, ki minden ember mellé állítottad őrangyalát, hogy az élet ezer akadályán szerencsésen átsegítsék a gyarló földi halandót, hogy jó sugallataidat tudtukra adják s imáinkat Elődbe felvigyék. Uram nyisd, meg füleimet, hogy jobban felfoghassam tanításodat s zárd be azokat, hogy ne halljam a világ hiú és veszedelmes zaját, mely mint a pokol bölcsődala egyre hízeleg az érzékeknek s szívünket veszedelmes álomba ringatja, hogy észre ne vegye szerető közeledésedet s kopogásodat szívünk ajtaján. Uram, Uram, hányszor várakoztál

Te órák, sőt napok hosszat szívem előtt bebocsáttatásodra, — de én bizony be nem eresztettelek. Bocsáss meg, édes Istenem, nyomorult szolgálódnak: ezentúl Veled együtt fogok vigyázni és virrasztani.

Jézus Krisztus. Bizony, gyermekem, neked is csak azt kötöm lelkedre, amit álmos tanítványaimnak ajánlottam az Olajfák kertjében: „Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek!” Vigyázz tehát és imádkozzál ezentúl te is szünet nélkül, — nyugodt lehetsz: veled fogok vigyázni s imádkozni.

Ima. Uram, mint az evangéliumi okos és hű szolga, akit hazatérő ura ébren talált, vagy mint az okos szűzek, kik olajjal lámpájokban várták a vőlegényt, akként ezentúl egy pillanatot sem akarok anélkül elmúlni hagyni, hogy szent malasztod titkos sugallatára ne figyelnék s szemeimet Reád ne függeszteném. Amen.

Érénygyakorlat. Vizsgáld meg minden nap lelkiismeretedet, kivált abból a szempontból, vajjon Isten jósugallatait napközben követted-e?

18. NAP.

Jézus Szíve az imádság mintaképe.

Jézus Krisztus. Hogy kísértetbe ne essél, gyermekem, első eszköznek ajánlottam tegnap az éber vigyázatot; — de a második eszköz mindamellet nem kevésbé fontos: az imádság. Az imádság emellett még vigaszt is nyújt, mert általa az emberekről megfeledkezünk, hogy Istennel társalogjunk. Ezért vonultam félre oly gyakran, hogy imádkozzam és sokszor egész éjszakákat töltöttem el Atyámmal való buzgó beszélgetésben. Gyermekem, érezted-e valaha az imádság édes örömeit?

A keresztény lélek. Nem, Uram, eddig még ily élvezetben nem részesültem, kétségkívül azért, mert nem értettem az imádsághoz. Hozzád jövök tehát, mint egykor apostolaid, s kérlek: Uram, taníts meg engem imádkozni! Ritkán mulasztom el ugyan, hogy este-reggel ne kérjem Tőled a legszükségesebbet, de valóban azt mondhatom, nem éreztem ebben semmiféle édességet s nem találtam kiváló vigaszt. Azt is tudod, Uram, hiszen legtitkosabb érzelmeink sincsenek előtted

rejtve, hogy az Isten-tiszteletbe hamar beleútnok s ha szigorú parancsod nem kötelezne, bizony nem egyszer elmulasztanám. Mi lehet annak oka, Uram, hogy némelyek alig várják az imádság idejét, mely gyorsan múlik el nekik, akár egy pillanat, mások ellenben csak erőlködve unottan várják a végét? Szólj Uram, hallgat a Te szolgád!

Jézus Krisztus. Minden nehézségednek titka, gyermekem, abban rejlik, hogy először is nem tudod, mi az imádság, — másodsor nem érted, mi a lelki vigasz. Imádságnak nevezhetnéd-e, ha ajkad néhány betanult szót elmorzsol, anélkül, hogy szíved azoknak értelmét átérezné? Az imádság csaknem kizárólag a hívő ész munkája, s így az én szent Szívem legyen imádságaid mintaképe. Szeresd az Istent, — s az imádság egyszeriben nagyon természetesnek fog tűnni előtted. Vajjon nem szívesen beszélgetsz-e atyáddal vagy jóbarátokkal? Ha szükségben vagy, nem kérsz-e örömet tanácsot és segítséget? — Nemde nagyratartanád, ha évenként csak egyszer is társaloghatnál királyoddal? — A baj ott van, gyermekem, hogy hited nem eleven; szereteted gyenge és hal-

vány! — gyengeséged teljes tudata nem hat át, szíved nagyon is csüng a földieken: azért aztán nehezen is emelkedik fel a természetfeletti dolgokra. — Szereteted az imádság iránt függ a teremtményekhez való szeretetedtől; mennél nagyobb ez, annál kisebb amaz. — De továbbá azt se feledd, hogy a valódi lelki vigasz nem áll a természetes édes érzelmekben. A lelki vigasz lényege az akarat megerősödése s értelméd felvilágosítása, mellyel beláthatod, mily hiú és hiába való minden földi dolog és mily mérhetetlen gonoszság a bűn. Emellett azonban szépen megfér a természetes unalom és ellenszenv; imádságod nem rossz azért, mert csak nehezen és erőlködve végezheted. Lásd, gyermekem, e tekintetben is például szolgálhat neked az én szent Szívem. Izzadtál-e valaha vért a belső küzdelemtől? — Fogott-e el valaha ima közben halálfélelem? — Lásd, megvan írva Rólam: „Haláltusába esve sürgetőben imádkozott.” — Ne hagyj tehát fel oly hamar az imádsággal, ha fáradtságodba kerül! Gyermekem, mily kevés keresztény imádkozik úgy, mint Én szeretném, mert bizony kevesen gondolják el

végtelen nyomorúságukat s még kevesebben értik meg az Én forró szeretetemet.

Ima. Uram, taníts meg minket imádkozni; tárd fel lelki szemeink előtt nyomorúságunkat, szívünk gonoszságát és gyengeségét, — tárd fel előttünk szent Szíved gazdagságát, Szíved odaadó szeretetét. Vezess bennünket rá ezen Tőled annyira elfordult világ megútálására, — s másrészt a Veled való egyesülés lángoló szeretetére; — szabadíts fel bennünket mindjobban a földiek szeretetétől, hogy annál könnyebben emelkedhessünk Hozzád! Amen.

Erénygyakorlat. Napi imádat ma és ezentúl mindig ne megszokásból és gyorsan, hanem kimértebben és megfontolva végezd.

19. NAP.

Jézus Szíve az imádság mintaképe.

Jézus Krisztus. Újra azért jövök hozzád, gyermekem, hogy imádkozni tanítsalak, még pedig, hogy szünet nélkül imádkozzál. Urad és Istened vagyok, s így teljes joggal elvárhatom, hogy a nap bizonyos idejét szóbeli s elmélkedő imával Nekem szentel-

jed s bizonyos napokon a külső nyilvános Isten-tiszteleten részt végy. Ennyi tisztelettel tartozol Nekem. De másrésről jönnek majd rád napok és órák, mikor nagyobb szükségben léysz, magad és mások számára több segílyre szorulsz, — amikor tehát többet is kell imádkoznod, hogy Tőlem e segílyt megnyerjed. De mindezzel még be nem érem. Meghagytam neked szent evangéliumomban, hogy szünet nélkül imádkozzál szent Szívem példája szerint.

A keresztény lélek. De, Uram és Istenem, hogy tehetném én ezt? — Egyéb kötelességeim is vannak, melyek testemet-lelkemet igénybe veszik.

Egy jámbor szerzetes folyton imádkozhatik, de sok gondom és elfoglaltságom között én erre rá nem érek?

Jézus Krisztus. Mikor a folytonos, szünet nélküli imádságot megparancsoltam, nem a szerzetesekre gondoltam, hanem általában minden keresztényre, s így reád is. Bizony neked is szünet nélkül kell imádkoznod, — egész életed valóságos imádság legyen. — A Miatyánkot ne csak mondd el, hanem éld át: ez a dolog nyitja. Az imádság társalgás és egyesülés Istennel. Életed, minden törekvésed annak meg-

valósítása legyen, ami a Miatyánk 7 kérésében foglaltatik: minden cselekedeted ezen kérések egyikének feleljen meg. Minthogy minden imádságot ebbe a néhány szóba lehet foglalni: „Legyen meg a te akaratod“, ebből következik, hogy ha te rendesen mennyei Atyád akaratát óhajtod teljesíteni, akkor egyfolytában s mégis minden erőlködés nélkül imádkozol; — ebből következik, hogy aki Isten akarata szerint, az Ő dicsőségére s az Ő jelenlétében cselekszik, szünet nélkül imádkozik. Ne mondd tehát ezentúl, gyermekem: Uram, én nem tudok imádkozni, — mert ez annyit jelentene, mint: Uram, én önmagamért akarok cselekedni és nem Teérted. Sajnos, sok keresztény mondja ezt cselekedetei által; vigyázz, ne kövesd őket! Ellenkezőleg mindjárt felébredésnél emeld szívedet Istenhez: „Istenem, én Istenem, Hozzád ébredek fel virradatkor! Végtelen fölséged előtt térdre borulok örökkévaló Isten, és alázatos imáddal följajánlom Neked a mai napon minden gondolatomat, szavamat, szándékomat és cselekedeteimet legszentebb akaratod tetszése szerint“. Napi munkád e följajánlása mint a tömjén illata fog felszáll-

ni égi trónomhoz, hogy mint áldásdús kegyelemharmat szálljon vissza reád, mely eloltja gonosz szenvedélyeidnek emésztő tüzét. S így csak tőled függ: s napi munkád szakadatlan imádság lesz.

Ima. Hálát adok Néked, Megváltóm és Üdvözítőm imáadásom legméltóbb Szíve. Engedd, hogy Benned lakozzam s öntsd szívembe az imádság e szent szellemét. Amen.

Erénygyakorlat. Szokjad meg mindjárt felébredéskor magadat s minden cselekedetedet Istennek ajánlani, — s napközben — legalább fontosabb dolgaid előtt — újítsd fel többször e jószándékot.

20. NAP.

Jézus Szíve a szeretet példaképe.

Jézus Krisztus. Új parancsolatot adok nektek, hogy úgy szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket. Elválásom pillanatában, mikor utoljára ültem asztalnál tanítványaimmal, akkor adtam, mintegy végrendeletem gyanánt, az új parancsolatot a felebaráti szeretetről. S bár hozzátettem: „Erről ismerik majd meg az emberek, hogy az én tanítványaim vagy-

tok", mégis, ha körültekintesz, gyermekem, láthatod, mily kevés valódi tanítványom van a világon. És te magad is hányszor feledkeztél meg példámról és parancsomról? Tehettem volna-e még többet, mint amennyit értetek tettem? A felebaráti szeretet abban áll, hogy: 1. minden embert mint testvéreidet tekinted, kik ugyanazon egy Isten teremtményei, ugyanazon egy mennyei Atyának gyermekei, s a mennyország örökösei; hogy nekik szíved mélyéből jót akarsz, — tetteiddel rajtuk segíts. Nem így szerettelek-e beneteket, mikor még az eredendő bűn átka alatt nyögtetek? Nem haltam-e meg valamennyi emberért? Valamint én Atyám kedvéért egyet sem zártam ki szeretetemből, úgy te se zárd ki senkit szeretetedből. Szeress mindenkit én miattam. 2. A szeretet azt jelenti, hogy mások hibáit s fogyatkozásait, a megbántásokat, a rossz bánásmódot, egyszóval az embertársaidtól eredő kellemetlenségeket türelemmel kell elviselni. Vajjon másként cselekedtem-e én? 3. Szeretned kell azokat is, kik neked rosszat tesznek. Nem szerettem-e én is üldözőimet a gyalázatos kereszthalálig? 4. Imádkoznod is kell értük. Vagy tán el-

felejtetted imámat, melyet fájdalmaim trónjáról intéztem Atyámhoz: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekesznek!” Nos, szólj, gyermekem, ilyen-e a te szereteted? — Hányat zársz ki te szeretetedből? — hányan közömbösek előtted? — De nemcsak közömbösek, hanem hánytól fordulsz el kedvetlenül, sőt ellenszenvvel és gyűlölettel? Szeretetlenséged felkeltéséhez embertársad részéről nem is kell sok. Egy nemtetsző szó, egy viszonzás nélkül maradt köszöntés, egy meggondolatlan megjegyzés — s azonnal megszületik szívedben a gyűlölet. Nézz szent Szívemre, s mondd, mentegetheted még akkor is szeretetlenségedet s a gyűlöletet, melyet szíved mélyén táplálsz? — szó nélkül hagyhatod bosszúvágyadat, bántó és csípős megjegyzéseidet, megszólásaidat, sőt rágalmaidat? Gyermekem, fontold meg mindezt komolyan s felelj nekem őszintén!

A keresztény lélek. Uram, mit feleljek e jogos szemrehányásokra? Bárcsak visszavonhatnék minden sértő szót, minden gyalázó, igazságtalan kifejezést, mely már akkor is szent malasztod folytán lelki-furdalásokat okozott nekem. De ha már

a múlt nincs hatalmamban, rendelkezésemre áll még a jelen és a jövő. Fogadd tehát kegyesen és áldd meg elhatározásomat, ó Jézusom! Ezennel teljes szívből megbocsátok mindenkinek, bármit mondott vagy tett ellenem jogosan vagy jogtalanul; el vagyok szánva, hogy a szívemben ezentúl felébredő szeretetlen indulatokat szent kegyelmed segítségével azonnal legyőzöm.

Jézus Krisztus. Hogy szeretetemet teljesen kiérdemeld, gyermekem, rajta légy, hogy mások szívébe is, akikkel társalogsz vagy érintkezel, becsöpögtesd e valódi felebaráti szeretetet. Mert parancsomat az nem teljesíti tökéletesen, aki nyelvét bár féken tartja, de füleit a rágalmazó és megszóló szavak előtt el nem zárja.

Ima. Világosítsd fel, Uram, lelki szememet, hogy embertársaimban a Te képmásodat lássam — s hogy ebben hatalmas indító okot találjak arra, hogy még a kevésbé tökéletest és szeretetreméltót is türelemmel elviseljem, tiszteljem és szeressem. Amen.

Erénygyakorlat. Békülj ki — ha lehet — még ma azokkal, kikre neheztelsz, vagy akik reád neheztelnek, — s imádkozzál

egy tizedet a rózsafüzérből azokért, kiket megbántottál.

21. NAP.

Jézus Szive a szeretet példaképe.

Jézus Krisztus. Ámbár gazdag voltam, szegénnyé lettem, hogy ez a mindenből való kivetkőzésem téged gazdagítson. Nektek is így kell cselekednetek, ha tanítványaim akartok lenni. Hogy a szegények és szűkölködők felsegélyezésére buzdítsalak benneteket, határozottan kijelentettem, hogy a szegényeket és nélkülözőket helyetteseim gyanánt hagyom hátra nektek, hogy mindazt, amit nekik tenni fogtok, úgy fogom tekinteni, mintha nekem cselekedtétek volna. Majdan az utolsó napon — ezt is előre megmondtam — majd aszerint foglak benneteket megítélni, hogy mily irgalmasok voltatok a szegényekkel szemben, akiket helyetteseimnek tekintek. Ha tehetségtekhez mérten nem segélyeztéték őket, akkor nem szerettetek engem s nem vagytok méltók én hozzám. Kijelenthettem volna-e még világosabban akaratomat? Mutathattam volna-e nektek jobb példát, mint mikor azt mondtam: úgy szeressétek egy-

mást, mint ahogyan én szerettelek benne-
teket?

A keresztény lélek. Valóban, Uram, világosabban már nem beszélhetél, jobb példát, mint Tenmagadat nem állíthattál volna szemünk elé. De lásd, Uram, nem vagyok oly gazdag, hogy módomban állna sok szegényt segíyezni vagy nagy almizsnát osztogatni.

Jézus Krisztus. Mindennapi üres kifogása ez a gazdagoknak. Ha forró felebaráti szeretet égne szívedben, egyet-mást biztonnal megtakaríthatnál. És ha nem adhatsz sokat, adj keveset, de add nagy szeretettel. S ezenkívül hányszor vigasztalhatnál meg szomorúakat, hány kétségkedőnek szolgálhatnál jó tanáccsal; — hány szenvedő beteget vidámíthatnál fel, hány tévelygőt vezethetnél vissza a jó útra! Nemcsak testi, hanem lelki cselekedetei is vannak az irgalmasságnak; — mennyit tehetnél, ha komolyan akarnál! De jól vigyázz, gyermekem, csak ha az Én nevemben adsz, akkor nyersz majd jótettedért jutalmat; — míg ha csak azért nyújtasz valamit, hogy az emberek követelményeinek megfelelj, vagy hogy a haldokló koldustól megszabadulj, még akkor

is, ha pusztán természetes szájalomtól vagy részvétekből adsz: jócselekedetért ez életben várhatsz ugyan jutalmat, — de az örök életben nem. Cselekedetekkel bizonyítsd be tehát ezentúl szeretetedet, — de mindig azzal a szándékkal, hogy Nekem tessed, s akkor majd Atyám és választottjaim színe előtt hú tanítványomnak foglak vallani.

Ima. Uram, legyen úgy, mint mondtad, s amint Te magad akarod. Irgalmas sz. Szívedtől hadd tanuljak én is irgalmasságot. Amen.

Érénygyakorlat. Adj ma valami alalmazást, amit különben megengedett élvezetekről való lemondás által takarítottál meg.

22. NAP.

Jézus Szíve az engedelmesség példaképe.

Jézus Krisztus. Az engedelmesség, gyermeke, nem terhes iga, mint inkább védelem akaratom tévelygése és szeszélyei ellenében. Alávettem magamat Atyám akaratának, hogy megszerezsem számodra az engedelmesség kegyelmét. Bármily állásban éljen az ember, élete valóban az

engedelmesség élete; mennél magasabban áll, annál kevésbé parancsol. Mert nemcsak annak engedelmeskedik, aki fölötte áll, hanem tulajdonképen mindazoknak, akiknek jogukban áll idejét, gondoskodását, segélyét igénybe venni. Aki sohasem akar engedelmeskedni, mindig független szeretne lenni, sok veszélynek teszi ki magát, — s emellett a teljes függetlenség után való vágy bizony sok egyéb hibát tételez fel, melyek sokkal jobban verik békóba igazi szabadságát, mint ama törvények, amelyek alól magát kivonni szeretné. Kérdezd Szűz Anyámat s jó nevelő atyámat, nem engedelmeskedtem-e nekik kivétel nélkül minden dologban? Hogy az engedelmesség erényét mélyen szívedbe véssem, názárethi életemről csak ezt a néhány szót adtam evangelistám ajkára: „És engedelmes vala nekik”. Pedig én voltam a Teremtő s ők csak teremtmények.

A keresztény lélek. De, Uram, oly nehezemre esik, akaratomat teremtmény akarátának alárendelni, akiben gyakran annyi tökéletlenséget, sőt olykor rossz szándékot látok. Taníts meg, Uram, hogyan kell szívem ellenkezését legyőznöm,

hogy ez önkéntes vagy kényszerű alárendeltségből lelki hasznot merítsek.

Jézus Krisztus. Erre, gyermekem, csak egyetlen eszköz van: Tekints Engemet előljáród vagy mestered személyében. Minthogy minden hatalom Tőlem ered, azért mindenki, aki a földön bármiféle hatalmat gyakorol, az Én helyettesem. Nagyobb nehézséget okozna neked, ha a király akarátát pusztá levélben vagy egy közönséges hirnök által adná tudtadra, mint ha előkelő, magasállású követet küldene hozzád? — Hiszen nem azt teszed, amit a hirnök akar, hanem a király akarátát teljesíted! Jó-e az a hirnök, vagy rossz, — azért a király előtt fog felelni; — de tőle megtudod, mit kell tenned, — s nem a hirnök, hanem a király fog engedelmességedért megjutalmazni. S ha olykor úgy gondolod, hogy a parancs kevésbé bölcs vagy célszerű, mindaddig, míg Isten akarátával nyíltan nem ellenkezik: teljesítsd! Minden bizonnal bölcsőbb voltam én, mint édesanyám s nevelőatyám, — de ámbár mindent sokkal jobban tudtam, mint ők, mégis azt tettem, amit ők parancsoltak s úgy, ahogyan ők rendelték. Sőt azt is olvashatod evangéli-

umomban, hogy azt mondtam: Mózes tan-
székén ülnek az írástudók és farizeusok;
mindent, amit parancsolnak nektek, te-
gyetek meg, de cselekedeteik szerint ne
tegyetek. Az, amit parancsolnak, nem
mindig a legjobb és legcélszerűbb, — de
mindig a legjobb és leghasznosabb, hogy
teljesítsd azt, mert Isten azt akarja, hogy
engedelmeskedjél. Így tekintve a dolgot,
az alárendeltség nem megaláztatás, —
nem szégyen. Ha te bölcs végzésem sze-
rint oly alacsony állásban élsz, amely
emberi vélemény szerint igen alantas, —
örülj inkább, ne szomorkodjál, mert job-
ben hasonlítasz Hozzám, aki nem azért
jöttem a földre, hogy Nekem szolgáljanak,
hanem hogy én szolgáljak az emberek-
nek s engedelmeskedjem nekik Isten ked-
véért.

Ima. Itt vagyok, parancsolj, rendelke-
zél velem, Uram, szolgálj engedelmes-
kedni fog. Szívesen alávetem magam aka-
ratodnak, Te légy mindig és mindenben
az én Uram és parancsolóm; — nem hit-
vány szolga leszek így, mint inkább meg-
menekszem szenvedélyeim veszedelmeitől.
Add meg nekem a tökéletes, istenes en-
gedelmesség erényét.

Erénygyakorlat. Pontosan engedelmeskedjél és örömmel minden előljáródnak, s ha nehezedre esnék, ismételd szívedben e fohászt: „Jézus Szíve, mindhalálíg engedelmes Szív, irgalmazz nekünk“.

23. NAP.

Jézus Szíve a mi utunk.

Jézus Krisztus. Én vagyok az út, gyermekem, amelyen járnod kell, ha eltévedni nem akarsz. Ne kövesd az emberek nagy tömegét, — a halál s kárhozat útján haladnak ők. Ha vak vezet a világtalant, mindketten gödörbe esnek. Hogyan is lehetne valaki vezető, ha azt nem tudja, hova kell menni, sem az utat sem ismeri, melyen haladni kell. Én azonban nemcsak az egyetlen hű és megbízható vezető vagyok, hanem Én magam vagyok az út. Sohasem tudták volna az emberek áthidalni azt az óriási ürt, mely őket a bűn következtében Istentől elválasztotta; földi életük véghatárára elérkezve, menthetetlenül az örök kárhozat örvényébe buktak volna. Leszálltam tehát az égből s a földi lét partjáról az örökkévalóság partjára át hidat építettem, s így az embereknek le-

hetővé tettem, hogy örök céljukhoz elérkezessenek. Én magam vagyok ez az összekötő-híd, amennyiben az isteni és emberi természetet egy személyben egyesítettem. Nélkülem senki üdvösségét el nem nyerheti; — aki Tőlem s Szívem szeretetétől eltávozik, menthetetlenül elvesz. Ha angyal szállna alá az égből s más útra akarna terelni, vesd meg szavát, mert ámit téged s tévutakon a kárhozat felé visz.

A keresztény lélek. Ha a Te szent Szíveden keresztül vezet az út a mennyországba, Jézusom, akkor csak engedd meg, hogy mindig rajta járjak. Te ugyan keresztútnak mondod ez útat, valójában pedig diadalút. Hiszem a szentek nyilatkozatait; nem lankadhat el a fáradságtól és szenvedéstől, aki ez úton halad.

Jézus Krisztus. Gyermekelem, az égbe vezető út csak azoknak terhes és fárasztó, akik nem lépnek rá bátran és elszántan; ide tartoznak azok, akik beérik azzal, hogy csak távolról nézik vagy akik csak a világ fiainak szóbeszédéből ismerik azt. De ha valaki abban a kegyelemben részesült, melyben te, hogy t. i. az erényes keresztény életre komolyan rászánta ma-

gát, az ne búsuljon, szent Szívem diadalmas keresztútján több rózsára fog akadni, mint tövisre. Újra mondom: Én vagyok az út, minden vágyadat és könyörgésedet szent Szívemen keresztül küld fel Atyámhoz; s szent Szívem majd felékesíti s kedvessé teszi Előtte a te gyenge imádat és erőtlen vágyaidat. Tudod, az Atya semmit sem fogad el, amit nem egyszülött Fia nyújt Neki, kiben jókedve tellett.

Ima. Uram Jézusom, ne csak utam, de vezetőm is Te légy ezen az úton. Biztosabban s szerencsésebben fogok így járni, mint az ifjú Tóbiás vagy a napkeleti bölcsék, hiszen nem egy angyal, sem csillag, hanem maga a seregek Úra Istene fog kalauzolni. Fűzz magadhoz a szent szeretet mindennél erősebb láncával, hogy e fejedelmi diadalútról soha többé egy pillanatra se térjek le. Amen.

Erénygyakorlat. Mondd el ma a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt a felajánló imádságot Jézus legszentebb Szívéhez.

24. NAP.

Jézus Szíve a mi igazságunk.

Jézus Krisztus. Mi az igazság? — kérdezte egykor Pilátus, — de feleletet a kérdésére nem várt. — Mi az igazság? — kérdezik most is ezren és ezren s ezzel a keserű felkiáltással azt akarják mondani, hogy nem lehet az igazságot felismerni és megtalálni. Lásd, a kétségek és vélekedések, — az ezerféle egymásnak ellenmondó tanítások és tudományos rendszerek zürzavaros tömkelegében ott állok. Én az emberiség útján s egyre kiáltom: „Én vagyok az igazság!” Az én Szívem, az én szeretetem: ez a merő igazság. Engem megismerni annyit tesz, mint az életet bírni; mert Én nemcsak hirdetem az igazságot, mint a próféták és apostolok, hanem Én magam vagyok az igazság, az Atyának hű képmása, világosság a világosságból. Én vagyok az atyának igéje, — hogyne volnék Én akkor az igazság? Engem küldött le a földre, Általam szólott utóljára a világhoz, miután sokféleképen szólott atyáitokhoz a patriarkák s próféták szava által. Én hoztam le a földre az üdvös-

ség boldogító örömhírét, sőt Én magam vagyok az üdvösség, a fény és igazság, hogy felderítsem a pogány babona sötét éjszakáját s elűzzem a tévelygések hazugságait. Reám ismersz, reám találsz szent evangéliumomban s tiszta jegyesem, az anyaszentegyház tanításában, melynél az igazság kincseit letéteményeztem. Ha Engem akarsz hallgatni, hallgass ő reá; ha bírni akarod az igazságot: higgy!

A keresztény lélek. Uram, örömmel beismerem, hogy Te vagy az igazság, Te hirdeted, tanítod s gyakorlod az igazságot. Te nem tévedhetsz s nem akarsz minket tévedésbe ejteni. Mit érnek Hozzád hasonlítva a régi és új bölcsek, kik egymásnak többé-kevésbé ellenmondanak, s a legfontosabb életkérdésekre feleletet adni nem tudnak. Okos volna-e, Reád, az Isten egyszülött fiára nem hallgatni, ellenben nyomorult, sötétségben tapogatózó emberekre, kik az Istent nem is ismerik, rábízni lelkünket? Nevetséges és Reád nézve sértő merészség hitetlen kortársainkkal e kérdést felvetni: Mi az igazság? — mintha bizony Te, az örök igazság, még a földön meg nem jelentél volna; mintha bizony Te isteni küldetésedet csodákkal be nem

bizonyítottad volna; mintha bizony nem alapítottál volna egyházat, mely a Te megbízásod folytán bennünket az igazságra tanít. Uram, szívvel-szájjal vallom, bármit mondjon a test és vér, bármint ítéljen a világ, én hiszek Tebenned, hiszek anyaszentegyházadban mint az igazság oszlopában és erősségében.

Jézus Krisztus. Jó az, gyermekem, ha e hitet magadban gyakran és szilárdan felújítod. Azonban valamint Én magam is nemcsak hirdetem az igazságot, hanem maga az igazság vagyok, úgy te is ne csak hidd el az igazságot, hanem legyen teljes életed ezen igazságnak megfelelő. Légy olyan a valóságban, aminőnek látszani szeretnél; légy arról meg is győződve, amit kimondasz. Ne áltasd magad, mindekelőtt önmagaddal szemben légy őszinte. Ismerd meg magad; fődözd fel önmagad előtt cselekedeteidnek indító okait, titkos hátsó gondolataidat és vágyaidat. Légy igaz szívedben, mint Én! — De erről majd máskor szólok! Most csak egy tanulságot véss mélyen a szívedbe: légy rajta, hogy az igazság uralkodjék fölötted teljes életedben; vagyis ne csak igaznak tartsd, amit a hit tanít, mint valami kis gyermek, ki

az életet még távolról sem ismeri, hanem a hit tanításából vond le a következtetéseket mindennapi életedre. Ha ezt nem teszed, minden képzelődésed és ájtatoskodásod dacára is a hazugság uralma alatt nyögsz. Mit használ p. o. elhinni, hogy inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek, ha te mégis az emberektől való félelemből hitedet, Istenedet nem mered nyíltan megvallani, — s emberi tekintetből gyakran Isten akarata ellen cselekszel? — Mit használ, hogy elhiszed: „Boldogok a lelki szegények“, ha egyre nyögsz és jajgatsz: mily boldogok a gazdagok! Ha az én tanításom igazság, — mert azt hirdettem, amit Atyám közölt Velem, akkor a világ elvei és tanításai merő hazugságok, mert a hazugság atyjától erednek. Pedig megmondtam: „Az igazság szabadít meg benneteket“. Csak úgy élhetsz Bennem és Belőlem, ha tanításom szerint gondolkozol és cselekszel. Hiába, gyermekem, szíved nyugalmat mindaddig nem lel, míg ki nem úsz belőle minden ellenmondást, minden hazugságot. Ha majd így az igazság és világosság fia lettél, megadom neked az én békémet,

melyet ígértem s melyet a világ nem adhat neked.

Ima. Igaz Isten az igaz Istentől, fény a fénytől, az Atyának örök Igéje, szent Szíved elvei szerint akarok ezentúl élni, a Te világosságodban akarok járni, hogy az én szívem is tiszta és igaz legyen, s Téged, a teremtetlen örök igazságot majdan az égben örökre bírjalak. A Te Szíved, Uram, örökre hű és igaz, — alakítsd Szíved szerint szívemet. Amen.

Erénygyakorlat. Vizsgáld meg röviden külső és belső igazságodat és őszinteségedet, s nézz utána, mennyiben nem vagy őszinte Isten — önmagad és embertársaid iránt.

25. NAP.

Jézus Szive mindeanapi életünk példaképe.

Jézus Krisztus. Nem a fényes és világraszóló tettek becsesek az én szememben, gyermekem. Én a szándék tisztaságát s a szeretet nagyságát nézem, mely szerint valaki tudásának, állásának s kötelességének megfelelően cselekszik. Nem úgy ítélek én, mint a világ. Nagyra tar-

tom azt, amit a világ megvet, s megvetem azt, amit az becsül. A világ nem vizsgálhatja a szíveket és veséket, azért kénytelen a cselekedetek külső látszata szerint ítélni. A világ szemében csak annak van becse és értéke, amit ő nagynak és szépnek nevez; hamis ugyanis az ő mértéke, hamisak elvei. Cselekedeteitek igaz mértéke Én vagyok; Hozzám kell mérni, Hozzám kell hasonlítani mindent, amit Isten ítélőszéke előtt nagynak s becsesnek akartok feltüntetni. Már pedig a földi dolgok között csak az valóban becses, ami jószándékból, tisztán Isten iránt való szeretetből történik. Isten, mint a legfőbb lény, kénytelen mindent magára vonatkoztatni; — nem lehet másként, mindent a maga dicsőségére követel. Bármi történik az időben s az örökkévalóságban, csak akkor létjogosult, ha Isten dicsősége s az Ő akarata annak a célja és indító oka. Csak az számít, minden egyéb legalább is hiú és semmis. Lásd, gyermekem, életem célja és feladata minden pillanatban Atyám dicsősége és akarata volt. Ettől a magasztos céltől hevült és ezért dobogott az én szívem. Csak ezt szerettem, csak ezt kerestem, csak ez után vá-

gyódtam, hogy Atyám dicsőségét az emberek megváltása által helyreállítsam. Így kellene neked is cselekedned; akár nagy dolgokat viszesz végbe, akár csekély mindennapiakat, — akár sok, akár kevés szenvedni valód van, tégy mindent őszintén s tisztán Isten iránt való szeretetből.

A keresztény lélek. Magasztos tanítás ez, isteni Mesterem, belátom, hogy ezenfelül még szükséges is; de mily nehéz ezt követni! Hisz én nem vagyok képes napi munkám ezer foglalatossága és szórakozása között egyre életem végcéljára gondolni? Te emberré lettél ugyan, de azért Isten is voltál, — Te könnyen ébren tarthattad magadban e folytonos jószándékot! — Meg aztán az a sok apró-cseprő semmitmondó dolog, melyek közt életem lefolyik, — hogyan mozdíthatná elő Isten dicsőségét? Dicsőségére válik az Istennek, ha eszem, iszom, alszom vagy dolgaimat végzem?

Jézus Krisztus. Nem akkorák ebbeli nehézségeid, mint gondolod, gyermekem. Azt kérdezed, mi köze van napi munkádnak s foglalkozásodnak Isten dicsőségéhez? — Nos, felelj, van-e valami földön s égen, ami jobban dicsőítené Istent, mint-

ha az Ő akaratát teljesítjük? Pedig lásd, Isten akarata, hogy napközben bizonyos időben testednek táplálékot nyújtasz s nyugalmat adsz; — így tehát ezáltal Istent dicsőíted. Istennek legszentebb akarata, hogy állásod kötelességeit pontosan teljesítsd, hogy korodnak, társadalmi állásodnak megfelelően élj, ha ezen kötelességek pusztán csak földi dolgokra vonatkoznak is; mivel Isten követeli tőled ezeket, ezáltal Isten-tiszteletet végzesz. Csak a rossz nem lehet sohasem Isten akarata, a rosszat soha semmiféle szempontból sem fordíthatod Isten dicsőségére. Hát én nem ettem, nem aludtam, nem dolgoztam két kezemmel, hogy magamnak s jó szüleimnek a mindennapi kenyeret megszerezem? — E tekintetben nincs semmi nehézség és akadály; minden csak attól függ, hogy azzal a jó szándékkal végezd dolgaiddat, hogy ezáltal Isten akaratát akarod teljesíteni. Ha tisztán csak földi, emberi tekintetekből végzed kötelességeidet vagy érzékiségből, nyereszkesedési vágyból, emberi félelemből vagy kényszerűségből vagy pusztán szokásból, — természetesen Isten munkálkodásodat nem tekintheti annyiba, mintha Ő érette dolgoztál volna. Gondod

legyen tehát arra, hogy jó szándékodat Istenre irányítsd. Persze nagyszerű dolog volna, ha reggeltől estig egyfolytában Istenre gondolnál, állandóan az Ő szent jelenlétében dolgoznál, mint egy hű szolga urának szeme előtt. De emberi gyarlóságodnál fogva ezt meg nem teheted. Énnélfogva legalább arra iparkodjál, hogy bizonyos időközökben, nagyobb és fontosabb munkáid előtt szívedet Istenhez emeld s így szólj: Uram, ezt vagy azt most azért teszem, mert Te akarod, mert te parancsolod nekem. Ezt nevezük jószándéknak. Nem az szeret Engem, aki egyre azt hajtja: Uram! Uram!, hanem aki mennyei Atyám akaratát teljesíti. Már most vajjon kis dolgot követel-e tőled avagy nagyot, az az Isten dolga; — a tied csak ez: tedd meg tiszta szándékból nagy szeretettel. Ha napjában többször felindítod e jószándékot, nemcsak buzgalmad fog lánggra gyúlni, nemcsak több érdemed lesz, hanem munkáid és fáradaimaid között nagy könnyebbségedre fog szolgálni s szíved állandóan Teremtő Urával egyesülve lesz.

A keresztény lélek. Most már világosan értelek, isteni Mesterem, meg is teszem,

amire tanítottál. Új bátorsággal fogok majd hozzá napi teendőimhez, hiszen nem embereknek, nem földi királyoknak és uraknak, hanem Istennek fogok ezáltal szolgálni. Vessenek bár meg az emberek, hogy az ő ítéletük szerint nagy dolgokat nem tudok felmutatni, az angyalok más szemmel nézik majd munkálkodásomat, — s ami a fődolog: Isten meg lesz velem elégedve. Legyen meg az Ő szent akarata.

Ima. A te isteni szándékkal egyesülve, mellyel Te földi életedben mindent Isten dicsőségére tettél, akarom végezni kötelességemet. Töltsd el szívemet szent-séges Szíved tiszta jószándékával. Amen.

Érénygyakorlat. Vizsgáld meg lelkiismeretedet oly irányban: minő indítóokok szerint végzed napi teendőidet.

26. NAP.

Jézus Szive társalgásunk mintaképe.

Jézus Krisztus. Gyermekeim, fontold meg, hogy erényeidre s Istenhez való viszonyodra nézve azok a legveszedelmesebb pillanatok, midőn az emberekkel érintkezel és beszélgetsz. Az én példám szerint, amennyire csak teheted, meg kell

válogatnod a személyeket, akikkel érintkezel, — valamint a tárgyakat is, amelyekről velük társalogsz; nemkülönben utánozzál Engem a módban is, hogy hogyan beszélj velük. Mikor a kis Názáretben éltem, mindenek fölött szerettem József és Mária társaságát, valamint azokét is, kiknek szíve az égre és Isten dicsőségére volt irányítva. Csak az ilyen emberek társaságában érezheti magát jól a valóban jámbor lélek. Persze köteles voltam másokkal is érintkezni, mert életem körülményei s szent hivatásom erre köteleztek. Hiszen épen azért jöttem a földre, hogy visszavezesse a bűnösöket Istenükhöz, s így kénytelen voltam velük gyakran érintkezni. Szememre is hányták sokszor ellenségeim, hogy a bűnösökkel társalkodom. De valamint nem földi érdekekből kerestem fel a bűnösök társaságát, úgy a rágalmozó nyelvektől való félelemből nem is kerültem el őket. Nos, gyermekem, hogyan választod meg te barátaidat? Ha időd engedi, a jóknak társaságát keresed-e fel, akik jámborok, buzgók, lelkiismeretesek, akikkel való érintkezés téged is az erényben való előrehaladásra sarkal? — Nem gondolod-e ellenkezőleg,

hogy az ilyenek unalmasak, komolyak, egyoldalúak? A lanyhákkaal s rosszakkaal csak akkor kellene érintkezned, ha hivatásod vagy kötelességed parancsolja, -- sohasem azonban pusztán időtöltésből vagy szórakozásból, üdülésből. S ha velük társalogsz, vigyázasz-e magadra, hogy el ne csábítsanak téged is?

Továbbá abban is Engem kell utánoznod, hogy minő tárgyat választasz beszélgetésedre. Természetesen mindazt bátran megbeszélheted embertársaiddal, ami állásodhoz, hivatásodhoz tartozik. De bármiről beszélsz, bármiről társalogsz, — életed főcéljára: Isten dicsőségére kellirányítanod. Ezzel nem azt mondom, hogy mindig úgy kellene szólnod, mint valami jámbor, épületes könyv, vagy mint egy prédikátor; ez gyakran nem illenék hozzád s még sokkal ritkábban érnél ezzel célt. De a jámbor keresztény, aki hitében boldog szívét a szent szeretet melege hevíti, mindent a hit szempontjából fog fel s természetsszerűleg oly szavak fognak ajkaira tolni, melyek a jóra lelkesítenek, Istenre, az Ő jóságára, a hosszútűrésére, irgalmára emlékeztetnek; amelyek a bánkódót megvigasztalják, a kétségbeesettet új remény-

nyel töltik el, stb. De miképen válhatnak Isten dicsőségére, ha felebarátodra rátámadsz, őt gyanúval, vakmerő ítélettel illeted, becsületében gázolsz s megrágalmazod őt? — Ha nem tudsz róla jót mondani, akkor inkább hallgass, — de ne úgy, hogy többi társadat így hallgatagon arra ingereld, hogy ők annál több rosszat beszéljenek el az illetőről. Hogyan válhatnak az Isten dicsőségére, ha haragszol, zsörtölődöl, veszekszel? ha másokat engedetlenségre és tiszteletlenségre ingerelsz? — ha oly beszédekben veszsz részt, aminők keresztényhez semmiképen sem illenek?

Harmadszor: végy Rólam példát társalgásod módját illetőleg. Akik Velem földi életemben érintkeztek, azokat megnyerte és lekötelezte, szivélyességem, mely távol volt minden hizelgéstől; — barátságos voltam mindenkihez, de nem toltam fel magam senkinek; szerény voltam, és mégsem merev, tartózkodó; vidám voltam, de nem szilaj. Szegények és gazdagok, jámborok és bűnösök szívesen érintkeztek Velem, mindnyájan érezték, hogy jobbak lettek, midőn tőlem távoztak, mert én szívökkel megízleltetem az erény édes-ségét, s lelköket Istenhez közelebb emel-

tem. Ily módon kellene neked is embertársaiddal érintkezned. Légy te is mindenkivel szemben szerény, jókedvű, vidám, barátságos, hogy megszerettesd másokkal is az erényt. De nagyszerű volna, ha tőled is mindenki erényesebben válnék el, mint mikor veled beszédbe ereszkedett.

A keresztény lélek. Uram és Istenem, mélyen megszegyenesítesz engem. Hogyan lehetne az, hogy tőlem mindenki jobban távozzék, mint ahogyan jött? Hogy napról-napra jobban tapasztalom önmagamon, amit a bölcs mondott: valahányszor emberek közt voltam, emberségem kárával tértem vissza, azaz tökéletlenebbül, gyarlóbban. Valóban mind a három tanácsodra nézve szemrehányással kell magamat illetnem. Bizony inkább csak azoknak társaságát kerestem fel, akikkel legjobban elszórakozhattam vagy akik hiúságomnak hizelegtek. A bűnösök közt forgolódtam, — de bizony nem azért, mint Te, hogy őket jó útra vezessem, hanem, hogy velük örvendjek és mulatozzam; — a jóknak társaságát egyhangúnak és unalmasnak találtam. És mi körül forgott beszélgetésünk? — Uram, Te tudod, Előtted bánkódva vallom be. Aki gondolatainkat

s ítéleteinket hallgatta volna, aligha tartott volna minket keresztényeknek. Mindent a világ szempontjából fogtunk fel; — a felebaráti szeretetet megsérteni annyit jelentett, mint szellemesnek látszani; más jó hírnevét rontani annyit, mint jó emberismerőnek lenni, — mások titkait kifejtségni annyit, mint sokoldalú ismeretekkel bírni; — aki nem mert másokat megszólítani, ostoba számba ment; aki előljárója ellen nem kelt ki, — gyáva hizelgőnek mondatott; — aki nem gúnyolódott minden felett, a világtól elmaradt sötétfejűnek ítéltetett. De hiszen, Uram, Te jól tudod, hogy voltam eddig, — de őszintén ígérem, ezentúl másként lesz minden.

Ima. Uram, Te nyisd meg ajkamat, hogy a Te dicséretedről szóljak. Szent félelmed, mint hűséges őr, álljon mellettem, s tartson vissza minden oly beszéd-től, mely a Te ítéleted előtt helyt nem állhat. A tisztátlan, hazug s rágalmazó nyelvtől ments meg engem, Uram, plántáld bele szívembe szentséges Szíved szeretetét, hogy így szívem bőségeből beszéljen szám, hogy úgy ítéljek s úgy beszéljek ezentúl, ahogyan Te ítélteél s Te beszéltél. Amen.

Erénygyakorlat. Vizsgáld meg, milyen alkalmakkor s milyen személyekkel szoktál leginkább embertársaidról szeretetlenül szólni. Kerüld az alkalmakat, kerüld e személyeket.

27. NAP.

Jézus Szíve a mi életünk.

Jézus Krisztus. Gyermekelem, tudod-e mi az igazi élet? — a szeretet; — azért mondá apostolom egyik levelében, hogy aki nem szeret, a halálban eltemetve marad. Nos, nem Én vagyok-e az, aki számodra szent vérem árán a természetfeletti kegyeleméletet megszereztem? aki a szentségek révén azt benned egyre fenntartja, fejtegeti, bővíti? — Hiszen az Én malasztom segítsége nélkül még szeretni sem tudsz. Én vagyok a fej, s minden, ami az emberben természetfeletti módon él, tagja az én testemnek, — csak az Én életem révén él. Ha tehát élni annyit tesz, mint szeretni, akkor a szeretet tárgya egyedüli forrása és táplálója ez életnek. Annyit ér a szeretet, amennyit tárgya. Már most kérdelek téged, tudnál-e szeretetreméltóbb, szebb, állandóbb és elérhetőbb tárgyat

mutatni, mint aminő Én vagyok? Csak a valóban szép érdemi meg a szeretetet — csak a maradandó tudja megtartani s állandósítani a szeretet, — csak az elérhető elégíti ki a szeretetet. Van-e égben és földön, ami szép, ami létezését nem Nekem köszöni? Hol van, ami szépség, mely nem öregszik, nem fogyatkozik meg, mely nincs annak a veszélynek kitéve, hogy teljesen elenyészik? — ha nem az Én szépségem, mely örök és változhatatlan, mert Én Isten vagyok. Volna-e boldogság az égben, ha nem volna megdönthetetlenül biztos, hogy az a szépség, mely a szenteket elragadja s még őket is ékesebbé teszi, örökre változhatatlan? És továbbá: mit használna a legelragadóbb s leggyönyörködtetőbb szépség, ha nem bírhatjuk s nem élvezhetjük, ha vele nem egyesülhetünk? Lásd az emésztő tűz nem vágyódik úgy a gyúanyag után, mint ahogyan az Én Szívem vágyódik az emberek után, hogy velük egyesüljön. Ha Engem bírni akarsz, mily kevésbe kerülök Én, az égnek s földnek legnagyobb kincse! S most tekints szívedbe s mondd meg, él-e valóban a te szíved?

A keresztény lélek. Mesterem, két

nagy titkot ismertettél meg most velem, a Te szeretetednek s az én szívemnek titkát. Szeretni annyit tesz, mint élni; — nem szeretni annyit, mint holtnak lenni. De sokat szerettem én már életemben, hiszen a szív szeretet nélkül el nem lehet, — de mit szerettem? — a halált s a halál táplálékát, vagyis oly dolgokat, amik hiúk és hiábavalók, veszedelmesek — sőt bűnösök, tiltottak. Egyre csalódtam, mert egyrészt felismertem, hogy szeretetem tárgya nem volt érdemes szeretetemre, másrészt, mert hiába iparkodtam azt elérni, — vagy bírásában az óhajtott békét s nyugalmat nem leltem meg. Melletted, ó Jézusom, elfutottam, csendesen hívó szózatodra ügyet sem vettem; hagytalak künn állni a hideg éjszakában, — kopogtál, zörgöttél szívem ajtaján, de hiába, Téged be nem bocsátottalak. Bocsáss meg, Uram, bocsáss meg nekem, esztelen bűnösnek! De legalább mostantól fogva, miután annyi csalódás és kárvallás kiábrándítottak, komolyan hozzálátok sz. Szíved szeretetéhez.

Biztos vagyok abban, hogy ha akkor éltem volna, mikor Te a földet szent jelenléteddel megszentelted, ha ismertelek

volna Téged, a végtelen szépségű és szeretetreméltó Emberfiát, elhagytam volna én is az apostolokkal együtt mindent, hogy Hozzád csatlakozzam. De most? — lásd, nem láthatlak Téged, hangodat nem hallhatom; gyenge, gyarló ember vagyok, érzékeimnek uralma alatt állok, — s így a Te szépségedet nem láthatom, nem élvezhetem.

Jézus Krisztus. Csalódotl gyermekem; ha az én időmben éltél volna, bizonyára nem az apostolokhoz és tanítványokhoz szegődtél volna, hanem a nagyszámú kíváncsi tömeghez, sőt talán a keményszívű zsidókhoz. Hányan láttak engem, hányan hallgatták szavaimat, hányan élvezték áldásaimat s jótéteményeimet! — s még is mily csekély számmal voltak hű barátaim! Csak az Istenségembe vetett eleven hit tudja most is, — mint akkor régen, — az emberi szíveket állandóan Hozzám bilincselni. Élj kevésbé érzékeid szerint, — s majd megízleled szépségemet a hit által. Tagadj meg érzékeidtől minden tiltott és haszontalan élvezetet, — s szellemed számára megnyílik a fensőbb ismeretek elbájoló szépsége. Avagy nem áll-e fölötte a lelki szépség az érzéki szépség-

nek? nem nemesebb-e a szellemi, lelki élvezet az érzéki élvezetnél? Nem tehetne-e reád az isteni szépség legalább is épp akkora hatást, mint egy művésznak, költőnek, bölcselőnek gondolatvilága? — Te az Isten számára vagy teremtve. — Természetből folyik, hogy a legnagyobb élvezetet a legnagyobb szépség alkotja csak. De jól mondtad, te érzéki életet élsz; — ez a pusztán érzéki élet azonban nem méltó az emberhez, annál kevésbé a keresztényhez. Lelkednek kell érzékeid felett uralkodnia — s lelked fölött Istennek. Ez a helyes rend. Érzékeid megfékezésébe kell belekezdened, különben az én szépségemet fel sem ismerheted, annál kevésbé gyönyörködhetsz Bennem.

Ima. Jézusom szent Szívének fönséges, imádandó szépsége, Te vagy forrása az igaz szeretetnek, — Te vagy boldogságunk az egész örökkévalóságon át. Taníts meg, hogy mindig jobban szeresselek! Mi lehetne még kívüled valami égben és földön, ami engem boldogíthatna? — Szeretni akarlak teljes szívemből, teljes lelkemből, s csak arra kérlek: Jézusom édes Szíve, add, hogy mindig jobban szeresselek. Amen.

Erénygyakorlat. Indítsd fel napközben többször a szeretetet Údvöztöd iránt. Vigyázz érzékeidre, kivált szemeidre. Állítsd gyakran lelki szemeid elé az Úr Jézusnak szeretetlángoktól körülvelt Szívét.

28. NAP.

Jézus Szíve az apostolkodás gyújtópontja.

Jézus Krisztus. Gyermekem! Csodálattal tekinted ama férfiakat, akik a lelkék iránt való szeretettől égve, mindenüket elhagyják, hogy messze országokba elvigyék az evangélium világító fáklyáját. Dicséred nagylelkűségüket s hősöknek mondod őket. De megfontoltad-e, honnan merítik ezek lángoló buzgalmukat, mely őket emészti. — Az én Szívem gyújtotta láng-
ra az ő szívüket, az én Szívem bátorítja, erősíti, vigasztalja, támogatja őket. Felismerték, hogy én vagyok a legnagyobb kincs, — az emberek világossága s élete. Megértették, hogy az én Szívem egy vággyal van csordultig telve, hogy t. i. minden embert megvilágítsak, boldogítsak, éltessek. S ez a tudat nem hagyta őket többé nyugodni. Elindultak, hogy forró vágyamat kielégítsék, hogy nevemet isme-

retlen népeknek hirdessék, akik még sohasem hallottak Rólam, hogy így mindenkit Énbennem boldoggá tegyenek. Lásd gyermekem, az apostoli szellem nem egyéb, mint Szívem szeretetének kisugárzása, az én lángoló buzgalmamnak fénye és melege. Mint egykor apostolaim, úgy járnak-kelnek most is buzgó férfiak a világ minden részében, hogy az üdvösség fényét és kincseit a legelrejtettebb zugocskába is elvigyék; átéliük újra prédikáló életemet, — nem riadnak a legnehezebb fáradalomtól, s hányszor pecsételik meg most is vérükkel s életükkel az én tanításom igazságát. Csak az lehet valóban apostol, akit Szívem szeretete emészt. Látod, hogy egyházamban az apostoli buzgalom az én Szívemben bírja gyökerét s tápláló erejét?

A keresztény lélek. Valóban Uram, Te vagy az apostolok királya, — s nem annyira a hithirdetők buzgóságát, mint inkább szent Szíved imádsraméltó szeretetét kell csodálnunk, mely őket is táplálja s lelkesíti. Megváltó Istenem, ne hagyd árván a bűnös emberiséget, melyet szent véred árán váltottál meg, — küldj menél több munkást szállódba, adj nekik sok kegyelmet, ki nem alvó buzgóságot, hogy

fenséges hivatásuk terhei alatt össze ne roskadjanak. Adj nekik angyali tisztaságot, világmegvetést; öntsd beléjük a Te szeretetedet, s bátorságot ellenségeikkel szemben. Világosítsd fel őket, ha tanáccsal kell szolgálniok; add nekik a galamb szelíd-ségét, ha ellenállásra akadnak; adj türelmet, ha a sikertelenségek kemény próbára teszik őket.

Jézus Krisztus. Gyermekeim, imádságod jól esik Nekem. Soha sem mutathatsz elég érdeklődést a hithirdetők iránt. Olykor rövidke imádság nyomán, melyet az Oltáriszentség előttrebepsz el érttük, hatalmas nagy jó fakad a föld egy távol rejtekében, amiről majd csak az örökkévalóságban fogsz tudomást szerezni. S továbbá, ha csak egy szikra szeretet van szívedben, benned is felébred majd ez az apostoli buzgóság. Gondold csak meg, hány millió pogány él még a föld hátán, kik még csak nem is hallották nevemet; — hány tévelygő áll egyházamon kívül s elped a lelki szükségben; hány katolikus lelke halott! Mondhatod-e valójában: „Uram, szeretlek Téged“, ha nem segíted e szánandó embertársaidat, akikért szintén meghaltam a kereszten, imáiddal, a

missziók segélyezésével? — Szomjazom Én most is az ő lelkük üdvét, — oltsd ki az én szomjamat, tégy annyit, amennyit bírsz.

Ima. Uram és Istenem, ha gyarló imádságom oly hathatós, térdre borulok Előtted, s kérve kérek: adj nekünk lángbuzgalmú lelkipásztorokat s hithirdetőket, akik az apostolokkal egyre ezt mondogassák: a mi életünk Krisztus. Áldd meg munkálkodásukat s vezess általuk minél több lelket az igazság s szent Szíved szeretetének felismerésére.

Erénygyakorlat. Imádkozzál ma 1—2 tizedet a hithirdetőkért.

29. NAP.

Jézus Szíve a szüzesség kedvelője.

Jézus Krisztus. Valamennyi erény közül, gyermekem, mindenkor a tisztaságot és a szüzességet szerettem legjobban. Csodálatos módon, az egész természet legnagyobb bámulatára, édesanyám tiszta szüz maradt; — apostolaim közül csak a szüztiszta Jánosnak engedtem meg, hogy szívemen pihenjen, vele éreztettem leginkább szent Szívem édességeit. De hisz

ezen nem is kell csodálkoznod. Csakis a szüztiszta érintetlen szív ragaszkodhatik Hozzám osztatlanul s oly mérvben, ahogyan én azt kebelbarátaimtól elvárom. Csak aki egészen az enyém, az érdemli meg s csakis az képes arra, hogy Engem teljesen bírjon. Ez apostolomnak tanítása. Szent a házasság, nagy szentség; — a házaseletben is nagy életszentségre lehet eljutni, de bizonyos fensőséges szeretetet csak azok iránt érezhetek, kik Irántam való tiszta odaadó szeretetből mindenről, az emberekkel való legtisztább érintkezéstről is lemondtak. Azokat, kik lemondtak a földi menyegzőről, jegyeseimnek nevezem s kiváló szeretetemmel ölelem szívemre. De csak kevesen értik e szót, s csak azok, kiknek érteni adatott. Ha te is ezen kevés kiválasztott közé tartozol, boldog léssz, ha e hívásra hallgatsz, s méltóvá teszed magad Hozzám, mennyei vőlegényedhez. De ha ily magasfokú tökéletességre nincs is hivatásod, mindamelljteljes erődből törekedjél, hogy az állapotodhoz mért tisztaságot megőrizzed. S ha oly szerencsétlen volnál, hogy már elvesztetted első ártatlanságodat, gondoldj a bűnbánó Magdolnára, jöjj szívemre, mi-

után lábaimnál kisírtad magad, mosd tisztára szívedet a gyónásban.

A keresztény lélek. Uram, jobban ismered Te szívem titkos sebeit, mint én magam. Sokról megfélemedtem már, ami még ott él a Te emlékezetedben. Istenem, hát csakugyan teljesen tisztára moshatnám lelke-met bánatom könnyeivel? Méltó volnék én még arra, hogy kíséretedben legyek az égben, Te értünk ártatlanul feláldozott Isten báránya? Ó bárcsak a jövőben megőrizném bűnbánatos tisztaságomat, ha már első ártatlanságom vesztét kell siratnom! Isteni Mesterem legtisztább Szíve, tisztítsd meg cselekedeteimet, tekintetemet, gondolataimat, tépj ki szívemből minden oly ragaszkodást és szeretetet, mely nem Benned bírja alapját, nehogy ismét lassanként Tőled távolodva, Téged ismét elfeledjelek, s Rólad megfélemedkezve ismét elbukjam.

Jézus Krisztus. Bizony, gyermekem, ha a szent tisztaság erényét, a legdrágább földi kincset, meg akarod őrizni, folyton vigyáznod kell magadra, mert tömérdek ellenség leselkedik reája, hogy tőled elrabolja. Vesd érzékeidet szigorú őrizet alá; vigyázz szemeidre, hogy ne nézzék azt, amit látnod és megkívánnod nem

szabad; vigyázz szívedre, — taposs reá tüstént a tisztátalanság legkisebb szikrájára, mielőtt testedet-lelkedet lángba boríthatná. Erősen állj a küzdelemben; légy férfi s ne hitvány gyöngé báb; dolgozzál komolyan és kitartóan, s imádkozzál gyakran és buzgón; — óvakodjál a naplopástól, a henyéléstől; — kerüld a kényelmes, dúslakodó életmódot; — futva fuss a kétértelmű, sikamlós mulatozásoktól. Csak az érdemli meg a szüztisztaság ritka és legragyogóbb koronáját, aki állhatatosan küzd.

Ima. Lelkem világossága és tisztasága, Jézusom legdrágább Szíve, csak Te szeretsz engem tiszta, önzetlen szeretettel. Add meg nekem szent malasztodat, hogy Irántad való szeretetem egyre növekedjék, hiszem soha még távolról sem lehet akkora, amekkorát Te részemről megérdemelsz. Amen.

Érénygyakorlat. Vizsgáld meg magad a szent tisztaságot illetőleg azon személyekre nézve, kiket legjobban szeretsz. — Légy kész mindennel szakítani, ha úgy kell.

30. NAP.**Jézus Szíve az állhatatosság forrása.**

Jézus Krisztus. Nálam nélkül, gyermekem, mit sem tehetsz lelked üdvösségére vonatkozólag, — legkevésebbé tarthatsz ki állhatatosan a jóban. Pedig minden e kirtartáson, ez állhatatosságon fordul meg. E hónap leforgása alatt sok kegyelemben részesítettelek, sok titokra tanítottalak azáltal, hogy a Szívemet előtted feltártam. De lásd, mit használna mindez, ha életed hátralevő napjain nem gyakorolnád azt a jót, amit most tanultál?

A keresztény lélek. Uram Jézusom, szilárdan el vagyok tökéelve utánzásodra; már a hála is ezt követeli tőlem; s ezenkívül beláttam, mily szükséges mindez nekem s főképen mily kedves ez szent Szívednek. De, Uram, mily gyakran tettem fel már mindezt magamban s mily gyakran lettem hűtlen elhatározásaimhoz. Könyörülj, Uram, az én gyengeségemen és állhatatlanságomon, melyet ma jobban átérzek, mint bármikor.

Jézus Krisztus. Igazad van, gyermekem, üdvösséged biztosítására az első esz-

köz: ismerd meg saját gyengeségedet. Ha nem bíztál volna a multban annyira önmagadban s nem gondoltad volna, hogy mivel a buzgóság pillanatában jó elhatározásokat tettél, máris szent vagy, nem lettél volna oly hamar lanyha. Gyengeségünk érzete óvatossá tesz; megtanít minket arra, hogy a veszedelmek elől meneküljünk, s a bűnalkalmakat gondosan kerüljük. Pedig mennyire fontos az óvatosság az erény útján! Még az alázatost is, aki gyarlóságának teljes tudatában van, megkísérti az ördög, — de a büszke, öntelt, önmagát túlbecsülő ember az Istent kísérti. — De továbbá, aki gyengének érzi magát, támaszt és segílyt keres, még pedig ott, ahol tudja, hogy megtalálja. Az éhező nem veti meg a táplálékot, a szomjazó nem utasítja el magától az italt, sem a megtántorodott a támaszra nyújtott kart. Fenyegesd meg a gyermeket, tudja, hogy veled birokra ki nem állhat, s azért sietve anyjához menekül, tudja, hogy nála védve van. A beteg is óhajtja az orvost. Most vidd át mindezt a természetfeletti életre, s be fogod látni, hogy saját tehetetlenséged mélységes átérzése megtanít majd imádkozni, nemcsak a szó

közönséges értelmében, hanem annyiban is, hogy az imádság a lélek felemelkedése Istenhez s a Vele való legbensőbb egyesülés a szentáldozásban. Az imádságban s az Oltáriszentség gyakori és buzgó vételében rejlik állhatatos kitartásod titka.

A keresztény lélek. Uram, ha mindezt meggondolom, mi mindent kell megtennem s mennyi mindentől kell óvakodnom, kivált pedig azt a hosszú, hosszú időt, melyen keresztül egyre kell önmagamon örködnöm, bizony megvallom, félelem vesz rajtam erőt. Néhány napig vagy hétig csak kibírom, de hát folyton-folyton életem végéig?

Jézus Krisztus. De gyermekem! már megint azt gondolod, hogy mindent pusztán csak önmagadnak kell tenned, ahelyett, hogy élénken öntudatodra bíznád, hogy az állhatatosság kegyelme az Én kegyelmem, s hogy Nálam nélkül valóban semmit sem tehetsz. Emeld fel szemeidet, Bennem bízzál, ne önmagadban! Csak fogj hozzá bátran, tedd meg mindennap azt, amit aznap kívánok Tőled, s ha új nap virrad fel reád, nyugodt lehetsz: új kegyelmeim várnak reád. Hiszen azt sem tudod, meddig kell még kitartanod? mikor jövök

majd, hogy számadásra szólítsalak. — Hogy tehát kegyelmeim emléke el ne mosódjék oly hamar szívedből s hogy jó feltételeidről se feledkezzél meg oly gyorsan, szentelj minden hónapban — ha csak lehet — egy napot a szent magánynak. Anélkül, hogy köteles munkáidat elmulasztanád, iparkodj e napon lehetőleg teljes benső összeszedettségre; kérd számon lelkedtől minden hibádat, tévedésedet, melyet a hónap folyamán elkövettél; ígérj Nekem őszinte javulást, s dolgozd ki pontosan élettervedet a jövő hónapra. Legyen gondod rá, hogy szent Szívem tiszteletét gondosan ápolod.

Ima. Ne engedd, én Uram és Istenem, hogy szent Szíved jótéteményeiről valaha megfeledkezzem. Oly kimondhatatlan jól esik szent Szíveddel társalogni, hogy nem lesz nap többé életemben, amelyen elmulasztanám. Maradj velem, jó Jézusom, világosítsd fel lelkem homályát, gyámolítsd akaratom gyarlóságát. Szent Szíved segélyében bízva bátran akarok haladni az erények tövises, de királyi, győzedelmes útján. Én semmit sem tehetek ugyan, de Te mindent megtehetsz, még belőlem is, leggyarlóbb teremtményedből nagy

szentet nevelhetsz. Csak légy türelemmel irántam, szent Szíved előtt őszintén megfogadom, hogy sugallataidra buzgón fogok figyelni s minden erőmmel teljesítem. Amen.

Erénygyakorlat. Hálából a vett kegyelmekért járulj a szentáldozáshoz. Tedd fel magadban, hogy ezentúl minden hónap első péntekjét kiváló módon fogod az Úr Jézus szent Szívének tiszteletére szentelni.

TARTALOM.

Jézus Szíve hónapjának előestéjén	— —	3
Hív téged Jézus legszentebb Szível	— —	6
Jézus Szíve a mi valódi kincsünk	— —	8
Jézus Szíve minden tudománynak székhelye		11
Jézus Szíve egyetlen reményünk	— — —	14
Jézus Szíve a mi erősségünk	— — —	16
Jézus Szíve minden vigasztalásunk kútfeje		19
Jézus Szíve minden gyönyörűségünk	— —	22
Jézus Szíve a szegények menedéke	— —	24
Jézus Szíve a bűnösök menedéke	— —	27
Jézus Szíve a betegek vigasztalója	— —	30
Jézus Szíve a benne kimúlók reménysége		33
Jézus Szíve a keresztény lélek mintaképe	—	36
Jézus Szíve a türelem mintaképe	— — —	40
Jézus Szíve a szelidség példaképe	— —	43
Jézus Szíve az alázatosság példaképe	— —	46
Jézus Szíve az áldozatkészség mintaképe	— —	49
Jézus Szíve az éberség mintaképe	— —	52
Jézus Szíve az imádság mintaképe	— —	56
Jézus Szíve az imádság mintaképe	— —	59
Jézus Szíve a szeretet példaképe	— —	62
Jézus Szíve a szeretet példaképe	— —	66
Jézus Szíve az engedelmesség példaképe	— —	68
Jézus Szíve a mi utunk	— — — —	72
Jézus Szíve a mi igazságunk	— — —	75
Jézus Szíve mindennapi életünk példaképe		79
Jézus Szíve társalgásunk mintaképe	— —	84
Jézus Szíve a mi életünk	— — —	90
Jézus Szíve az apostolkodás gyújtópontja		95
Jézus Szíve a szűzesség kedvelője	— —	98
Jézus Szíve az állhatatosság forrása	— —	102

**KORDA R. T. NYOMDÁJA
BUDAPEST.**